

Univerzita Karlova v Praze

Filozofická fakulta

BAKALÁŘSKÁ PRÁCE

Marcel Kacafírek

Skupina Chthonic – mezi hudbou a politikou

Chthonic band – between music and politics

Ústav Dálného východu

Vedoucí bakalářské práce: Prof. PhDr. Olga Lomová, CSc.

2018

Poděkování :

Tímto bych rád poděkoval prof. Olze Lomové za skvělé vedení, cenné rady a trpělivost při vysvětlování. Dále děkuji také své rodině a přátelům za psychickou podporu.

Prohlášení :

Tímto potvrzuji, že jsem bakalářskou práci vypracoval samostatně s použitím uvedených pramenů a literatury.

V Praze dne.....

Název práce: Skupina Chthonic – mezi hudbou a politikou

Autor: Marcel Kacafírek

Ústav Dálného východu

Vedoucí bakalářské práce: Prof. PhDr. Olga Lomová, CSc.

Klíčová slova: Chthonic, taiwanská rocková hudba, politika

Klíčová slova v angličtině: Chthonic, Taiwanese rock music, politics

Abstrakt (česky): Cílem této práce je představit taiwanskou death-metalovou skupinu Chthonic (*Shanling* 閃靈) a její politické názory, které vedly zpěváka skupiny Freddyho Lima (*Lin Changzuo* 林昶佐) k tomu, aby se zúčastnil voleb do legislativního luanu v Taipei r. 2016. Zaměřuje se na důležité historické události na Taiwanu dle narativu stoupenců nezávislosti Taiwanu a jejich souvislost s názory skupiny i s otázkou taiwanské identity. Tělem práce je analýza alba Bú-tik (*Wude* 武德 [2013]), do kterého Freddy Lim tyto události zakomponoval. Analýzou dojdeme k závěru, který vypovídá o vlivu skupiny na politické dění na Taiwanu, metodách prosazování jejích názorů a popularizaci metalového žánru skrze politický aktivismus.

Abstract (in English): The goal of the thesis is to introduce Taiwanese death-metal band Chthonic (*Shanling* 閃靈) and its political opinions, which led its lead singer Freddy Lim (*Lin Changzuo* 林昶佐) to participate in the elections to the Legislative Yuan in Taipei in 2016. It focuses on important historical events by the historical narrative of the Taiwan independence supporters and their correlations with the opinions of the band as well as the issue of taiwanese identity. The vital part of the thesis is the analysis of the album Bú-tik (*Wude* 武德 [2013]), in which Freddy Lim has composed the historical events. The analysis will lead us to a conclusion, which reflects the influence of the band on the political situation in Taiwan, the methods used to promote its opinions a its popularization on metal genre through political activism.

Seznam zkratk:

KMT: Čínská národní strana – Kuomintang (*Guomindang* 國民黨)

DPP: Demokratická progresivní strana (*Minjindang* 民進黨)

NPP: Strana nové síly (New power party [*Shidaililiang* 時代力量])

ČLR: Čínská lidová republika (*Zhonghua renmin gongheguo* 中華人民共和國)

Obsah

1	Historie	11
1.1	Příjezd Evropanů a střet s prvními hanskými obyvateli	11
1.1.1	První hanské vlivy na domorodou kulturu	11
1.1.2	Evropské vlivy na domorodou kulturu	12
1.2	Zheng Zhilong (鄭芝龍).....	12
1.3	Taiwan pod správou qingské Číny.....	13
1.4	Taiwan jako japonská kolonie	14
1.5	Taiwan po druhé světové válce.....	16
1.5.1	Incident 28. února a Bílý teror.....	16
1.6	Taiwan pod autoritářskou vládou Kuomintangu	16
1.7	Zavedení demokracie	17
1.8	Současná situace	18
1.8.1	Zahraniční postavení Taiwanu	18
1.8.2	Slunečnicové hnutí	19
2	Skupina Chthonic v metalovém světě a mimo něj	20
2.1	Vymezení metalu na Taiwanu a v politice.....	20
2.2	Historie skupiny	21
2.2.1	Založení a začátky	21
2.2.2	Celosvětová známost	24
2.2.3	Album Bú-tik.....	26
2.2.4	Album Timeless Sentence	26
3	Freddy Lim před a během politického působení	28
3.1	Období před založením skupiny	28

3.2	Politická aktivita před kandidaturou	29
3.2.1	Všeobecná politická aktivita.....	29
3.2.2	Události Slunečnicového hnutí.....	29
3.3	Založení strany Nová Síla (New Power Party / 時代力量).....	29
3.3.1	Poznámka ke jménu.....	29
3.3.2	Historie strany	30
4	Rozbor písni alba Bú-tik.....	31
4.1.1	Poznámka k Taiwanštině a přepisu do latinky	31
4.2	Úvod.....	32
4.3	Arising Armament 武裝 (Vzrůstající zbrojení/Válečná zbroj).....	35
4.4	Undying Rearmament 重殖武裝 (Neustávající zbrojení / Znovu se rodící válečná zbroj)	35
4.5	Supreme Pain for the Tyrant 破夜斬 (Nejvyšší bolest tyranovi/ Noční poprava). 36	
4.6	Sail into the Sunset's Fire 尼可拉斯 (Plout do ohně západu slunce/ Nicholas) ...	39
4.7	Next Republic 共和 (Nová republika / Republika)	42
4.8	Rage of My Sword 大械鬥 (Hněv mého meče / Velký konflikt).....	49
4.9	Between Silence and Death 亡命關 (Mezi tichem a smrtí /Zavření v exilu)	55
4.10	Ressurection Pyre 火薰時代 (Hranice vzkříšení / Éra kouře a ohně)	58
4.11	Set Fire to The Island 火燒島 (Zapálit ostrov / Zapálit ostrov).....	61
4.12	Defenders of Bú-tik Palace 暮沉武德殿 (Obránci chrámu Bú-tik /	64
4.13	Akustické album.....	69
5	Závěr.....	70

6	Prameny a literatura.....	72
---	---------------------------	----

ÚVOD

Taiwan je místo spousty rozporů, zahraničních i vnitropolitických. Více než 70 let je tento ostrov oddělen od pevninské Číny svým politickým systémem, nejdříve autoritářským, poté demokratickým. Mladá demokracie, vzkvétající na Taiwanu od 90. let, dala vzniknout politickým konfliktům, které byly za předchozího autoritářského režimu potlačovány. Jeden z dominantních konfliktů se týká stanoviska vůči suverenitě ostrova. „Vše-zelená koalice (*Fanlǜ lianmeng* 泛綠聯盟), vedená Demokratickou progresivní stranou, zastupuje liberálnější postoje, získání naprosté samostatnosti. Konzervativnější Kuomintang a další strany „Vše-modré koalice“ (*Fanlan lianmeng* 泛藍聯盟) jsou v tomto ohledu umírněnější, zejména ekonomické spolupráci s Čínou zůstává tato část vlády nakloněna. Toto téma a jemu podobné je tématem politickým, řešeným vládou a zákonodárci, lidmi v legislativním a exekutivním yuanu. Otázkou však je, co si o tom myslí obyčejní lidé? Tuto otázku si položil před více než dvaceti lety Freddy Lim (*Lin Changzuo* 林昶佐), když zakládal metalovou kapelu Chthonic. V průběhu fungování kapely se více a více angažoval v politických záležitostech. Jeho postoje se zcela jistě více blíží postojům DPP. Svoboda Tibetu, legalizace marihuany, zrušení trestu smrti, lidská práva - to všechno jsou témata, kterými se zabýval. Nejvíce však propaguje úplnou suverenitu Taiwanu. K tomu využíval své postavení jako mezinárodně uznávaný hudebník. Jeho fanoušci na Taiwanu jeho názory sdílí. Někdy se situace promění v extrém a na koncertech jsou páleny vlajky KMT.¹ Po dění Slunečnicového hnutí (*Taiyanghua xueyun* 太陽花學運) v roce 2014 se Freddy Lim rozhodl založit vlastní stranu. Nazvali ji Síla současnosti (*Shidai lilian* 時代力量) či Nová síla (New power party). Této malé straně se poté ve volbách do legislativního yuanu povedla nevídaná věc – získala pět křesel. Jedno z nich získal právě Freddy Lim, který kandidoval v Taipei. Nutno říci, že obdržel určitou podporu od podobně smýšlející DPP, přesto však sám předvedl úctyhodný výkon. Z celosvětového hlediska se tak Freddy Lim stal dost možná jedinou metalovou osobností přímo zasahující do procesu tvorby zákona. Jeho program je stejný, jako když začínal s politickým aktivismem, tedy dosáhnout

¹ Pálení vlajky ke zhlédnutí zde: https://www.youtube.com/watch?v=rsFh8CA_hdE

svobodného a nezávislého Taiwanu. Toho se snaží docílit také skrze svoji hudbu, čemuž se budeme v této práci věnovat. Písně, zpívané taiwanským dialektem čínštiny, použití tradičních hudebních nástrojů, zpracování historických témat, to vše používá Freddy Lim nejen k vytvoření hudebních alb s komplikovanou strukturou, ale i k legitimizaci svého politického postoje. Podle vlastních slov toto dělá „...pro taiwanský lid”.² Album Bú-tik, jehož analýza je předmětem této práce, je zatím historicky nejrozsáhlejší a nejkomplexnější album, které Freddy Lim společně s dalšími členy skupiny napsal, zpracovává také nejvíce témat, souvisejících s identitou Taiwanců. Události v albu jsou napsány v souladu s narativem stoupenců nezávislosti Taiwanu.

V práci se dozvíme nejprve o historických událostech, které jsou důležité pro porozumění obsahu písní alba. Zcela jistě se nejedná o podrobné a všestranné dějiny Taiwanu, důraz je kladen na ty události, o nichž se v albu zpívá. Ještě předtím, než započneme analýzu událostí v textech, musíme pochopit příběh Freddyho Lima a skupiny samotné, to nám umožní pochopit jejich motivace. Poté přejdeme k nejdelší a hlavní části práce, analýze samotné. Její součástí je vysvětlení každé skladby spolu s překladem důležitých částí textu taiwanské verze, hudební specifikace a poznámky k souvisejícímu akustickému albu Timeless sentence (*Shiqie qiannian* 失竊千年) a k anglické verzi alba Bú-tik, která je přizpůsobena mezinárodnímu publiku. Po analýze se dostaneme k poslední části práce, kde se budeme věnovat otázce taiwanské identity, jak ji nahlíží skupina Chthonic.

² K vidění zde: <https://www.youtube.com/watch?v=ITxWUu6UcWQ&t=34s>

1 Historie

Historické události, které jsou relevantní pro pochopení obsahu alb kapely Chthonic, jsou v této kapitole popsány z hlediska oficiálního narativu taiwanské identity podle stoupenců suverenity taiwanského národa. To zahrnuje více než 400 let historie a začíná u příjezdu Evropanů na Taiwan. Uvědomuji si, že taiwanská historie je téma, na jehož interpretaci panuje řada odlišných názorů. Pro potřeby této práce se nicméně budeme držet historických událostí, relevantních z pohledu alba Bú-tik. To zahrnuje události první evropské přítomnosti na Taiwanu, migraci z pevniny a její problémy (spojené často se vzpourami a násilnými incidenty), japonskou kolonizaci a pozdější roli západu (USA). V této kapitole bude figurovat také otázka původních obyvatel ostrova - domorodých kmenů austronéského původu, a změny jejich postavení v taiwanské společnosti v průběhu staletí. Čtenáři tak vznikne ucelený obraz dějin Taiwanu v perspektivě debat o taiwanské identitě a zároveň se dozví historické informace, které figuruji v textech alb skupiny Chthonic, tedy jsou hlavním zdrojem této práce. Pro více informací o jednotlivých událostech může čtenář využít literaturu uvedenou na konci práce a v poznámkách pod čarou. Základní zdroj historických událostí, uvedených v této kapitole, je kniha *Taiwan: A New History*, napsaná Murrayem A. Rubinsteinem.

1.1 Příjezd Evropanů a střet s prvními hanskými obyvateli

1.1.1 První hanské vlivy na domorodou kulturu

Po roce 1550 z pevniny a z ostrovů Penghu³ začaly přicházet první hanské⁴ expedice na Taiwan. Většinou byl jejich cílem rybolov. V druhé polovině 16. století připlouvaly k severním teritoriím ostrova čínské lodě. Kromě hanských návštěvníků se v této lokalitě začaly objevovat také lodě ekonomicky se vyvíjejícího Japonska a portugalských expedicí. Číňané, Japonci i Evropané si pomalu začali uvědomovat strategickou pozici ostrova. Nikdo se však nepokusil o jeho osídlení až do začátku 17. století. Když se na břeh v letech 1622–24 dostali Holanďané, jejich odhady činily 1000–1500 usedlíků z pevniny.

³ Peskadory (z Portugalštiny) – Český překlad: Rybářské ostrovy

⁴ Etnicky čínské

1.1.2 Evropské vlivy na domorodou kulturu

Právě Holanďané měli o ostrov zájem, jako o strategickou základnu na jihovýchod od čínské pevniny. Na ostrově vybudovali několik pevností, z nichž nejdůležitější byly Zeelandia v místech dnešního Tainanu na jihu ostrova a Provintia na západním pobřeží. Holandská přítomnost na ostrově však byla omezena nepřístupností terénu, konkrétně horského hřbetu, který prochází celým ostrovem od severu k jihu a znemožňoval jim dostat se hlouběji do vnitrozemí. Další evropský národ, který dostal zájem o vytvoření základny na ostrově, byli Španělé, přicházející z Filipín, kteří postavili pevnost Santo Dominigo (dnes zvanou Pevnost rudých vlasů⁵[*Hongmaocheng* 紅毛城]) v oblasti dnešního Tamsui (*Danshui* 淡水) na severu Taipeije. Pevnost byla následně vypálena Holanďany při ozbrojeném konfliktu a znovu vystavěna po holandském vítězství (které znamenalo konec španělské přítomnosti). Evropané na Taiwanu také šířili křesťanství. Při šíření křesťanství se Holanďané setkali s odporem (mnohdy brutálním) původních obyvatel, který často následně potlačovali. Setkání s Evropany zanechalo určité stopy k domorodé kultuře. Tato krátká perioda ovšem byla zanedbatelná v porovnání s vlivem, který na ostrov a jeho dosavadní obyvatele měla vlna hanských imigrantů, vedená mingským loajalistou Koxingou (*Zheng Chenggong* 鄭成功), o jehož otci píše skupina Chthonic ve skladbě *Sail into the Sunset's Fire*.

1.2 Zheng Zhilong (鄭芝龍)

Výše zmíněný otec Koxingy Zheng Zhilong nepatří k nejvýznamnějším postavám taiwanských dějin, avšak Chthonic si jej vybrali jako jednu z postav svého vyprávění. Zbohatnul na obchodě ve Fujianu. Bývá nazýván námořníkem i pirátem, jeho loďstvo se na začátku 17. století plavilo pod vlajkami dynastie Ming, jejíž stoupenci prchali na jih před vítězí mandžuskou dynastií Qing. Držel také úřednickou funkci, později se ale více věnoval pirátství. Mingové ho využívali díky jeho vlivu v provincii Fujian (福建) a jeho zdrojům na Taiwanu (Rubinstein 2007, 89). Na Taiwanu v té době byli i Holanďané, kteří

⁵ Označení podle evropského vzezření, v minnanském (taiwanském) i fujianském dialektu používaný dodnes (*ang mo*)

ho nakonec násilně zadrželi a donutili podepsat obchodní smlouvu, která byla pro něj nevýhodná. Zheng Zhilong měl však loďstvo v záloze, díky tomu nakonec nad Holanďany zvítězil. Díky svým kontaktům Zheng Zhilong získal kontrolu nad Taiwanskou úžinou (Andrade 2004, 416). Jako pirát Zheng Zhilong nikdy nezůstával dlouho na jednom místě. Jeho syn, Zheng Chenggong/ Koxinga se narodil v Japonsku. Zheng Zhilong viděl, že dynastie Ming nemůže zvítězit, dal se tedy do služeb dynastie Qing, za což byl bohatě odměněn. Přesto byl nakonec Qingy popraven kvůli činům jeho syna, který neuposlechl nařízení vrátit nově dobytý Taiwan pod qingskou nadvládu. Tak Zheng Zhilong zemřel v roce 1661 v Pekingu.

1.3 Taiwan pod správou qingské Číny

Syn Zheng Zhilonga, Zheng Chenggong, se na Taiwanu usadil jako vládce ostrova. Svou legitimitu odůvodňoval tím, že si přihází pro jmění od svého otce. V roce 1661 porazil holandské síly na ostrově a prohlásil se jeho panovníkem (Rubinstein 2007, 89). Po několika generacích vlády potomků Zheng Chenggonga se Taiwan dostal pod nadvládu dynastie Qing, která si ho ovšem držela volně. Císař na úřednickou či vojenskou službu na Taiwan posílal výhradně muže a to vždy na tři roky. Takto nastavená rotace armády a byrokracie se prokázala být neefektivní, vzniklo kvůli ní mnoho povstání, z nichž tři největší jsou námětem písní v albu Bú-tik. Na ostrov přicházeli přistěhovalci z provincií na druhé straně Taiwanské úžiny. V důsledku špatného hospodářství následovaly téměř všudypřítomné spory mezi nově příchozími obyvateli z různých oblastí na jihovýchodě Číny, jmenovitě oblast Zhangzhou (漳州) a Quanzhou (泉州). Do konfliktů se také zapojovali obyvatelé z etnika Hakka (*Kejiazu* 客家族) a také místní domorodé kmeny. Vznikala lidová povstání a etnický motivované střety, v nichž se angažovaly také tajné společnosti, z nichž nejznámější je Společnost nebe a země (*Tiandihui* 天地會). Členové těchto společností často byli prominentní statkáři nově vzniklé taiwanské venkovské šlechty, džentry, která postupně nabývala na síle až do začátku japonské nadvlády.

1.4 Taiwan jako japonská kolonie

Japonskou kolonií se Taiwan stal v roce 1895, po tom, co pevninská Čína prohrála Sino-japonskou válku. Podepsala se Šimonosecká mírová smlouva a Taiwan připadl Japonsku. Japonsko nejdříve požadovalo kromě Taiwanu i Liaodongský poloostrov. S tím však nesouhlasily západní mocnosti, proto jediné teritorium, které připadlo Japonsku, byl právě Taiwan. Za této situace se Taiwanská džentry rozhodla založit republiku, která by měla vzdorovat Japoncům a vyhnout se jejich nadvládě nadvládě. Projekt republiky na Taiwanu, založené 23. 5. 1895, však trval pouze pouze 6 měsíců. Přesto pro Japonce nebylo jednoduché převzít kontrolu nad Taiwanem. V prvním půlroce vlády se střetali s urputnými protesty dvojího typu: právě ze strany džentry a také ze strany prostého lidu, který protestoval na lokální úrovni. (Chou, 2016: 26). Našli se i tací, kteří s Japonci kolaborovali a ti pomohli do půl roku protesty uklidnit.

Japonci učinili z Taiwanu svou kolonii. Některé qingské politické zvyklosti Japonci převzali, jiné vytvořili sami. Např. k taiwanským domorodcům zaujali podobné stanovisko jako Qingové, tudíž nadále platilo, že pro hanské (nově i japonské) imigranty platila jiná pravidla než pro domorodce. Japonští úředníci s domorodci často nezacházeli příliš humánně, proto za dobu padesátileté vlády, proběhla spousta protestů a incidentů, které většinou končily nemalým počtem obětí na jedné i na druhé straně konfliktu. Od Šimonosecké mírové smlouvy až po kapitulaci císaře Hirohita v létě 1945 můžeme sledovat taiwansko-japonský vztahový vývoj, jehož součástí je spousta incidentů mezi Japonci a domorodci, způsobených separací obyvatelstva a špatným zacházením s domorodci. Jsou jimi např. Incident Tapani či Incident Wushe, o kterých skupina Chthonic píše ve svém pátém albu Seediq Bale.

V roce 1915 se odehrál Incident Tapani (*Jiaobanian shijian* 噍吧哖事件), také nazývaný Xilai'an'ský incident (*Xilai'an shijian* 西來庵事件), podle místa v Kaohsiungu na jihu Taiwanu, kde incident začal. Šlo o protest proti nestejným pracovním podmínkám. Japonci měli za stejnou práci vyšší plat než hanská a domorodá populace. Skupina utlačovaných (převážně domorodců) se tedy rozhodla přepadnout policejní stanici. Těch nakonec bylo

přepadeno několik. Velkou roli v tomto incidentu hrálo lidové náboženství, díky kterému Yu Qingfang (余清芳), iniciátor povstání, dokázal získat početnou skupinu lidí. Povstání bylo ovšem potlačeno a jeho účastníci popraveni. Počet obětí Incidentu Tapani je v řádech tisíců.

Incident Wushe (*Wushe shijian* 霧社事件) byl také nazývaný „Incident Musha,“ v taiwanské výslovnosti. Tento incident se odehrál v roce 1930, kdy Náčelník domorodého kmenu Seediq jménem Mona Rudao pořádal svatební hostinu pro svého syna, Daho Monu. Kvůli neshodám s policií (která nechápala tradiční domorodé svatební zvyky) sílily vzájemné antipatie. 27. října pak náčelník Mona Rudao vedl přes tři sta válečníků do útoku, opět na policejní stanice. Zemřelo 137 Japonců, mezi nimi i ženy a děti. Japonská vláda zakročila rázně, v prosinci téhož roku na vesnici Musha, ze které Seediqové pocházeli, vypustila chemickou zbraň Yperit. Odpor byl brzy poté potlačen. Seediqové byli zabiti nebo spáchali sebevraždu.

Tyto incidenty poukazují na rozpory mezi japonskými zákony a právy domorodců, nerovnoměrně strukturovaný rozvoj země, vystavování důležitých cest a upevnění dříve ledabylého systému vlády dynastie Qing. Přestože se taiwanská džentry neúspěšně snažila v březnu roku 1895 vytvořit demokratickou republiku, tím si získat sympatie západních mocností a zabránit anexi Japonskem (Chou, 2016: 23)⁶, v padesáti letech soužití se někteří Taiwanci (zvláště pak mladší část obyvatelstva) akomodovali do nově se utvářející společnosti a s tím přišla i změna identity, stejně tak i opozice pro anti-japonskou džentry, která se uchýlovala k nezákonným praktikám a obchodům. Tento jev můžeme pozorovat v průlomovém filmu režiséra Hou Hsiao-hsiena *Město smutku* (*Beiqing chengshi* 悲情城市), kde otec rodiny Linových prohlašuje, že byl v období japonské okupace považován za gangstera.

⁶ Byla vytvořena republika, která trvala 13 dní.

1.5 Taiwan po druhé světové válce

Rok 1945, kdy byla vláda KMT donucena přesunout se z pevniny na Taiwan, dal přirozeně vzniknout spoustě střetů mezi nově příchozími nacionalisty z pevniny (*waishen gren* 外省人) a lokálními obyvateli (*benturen* 本土人). Někteří z druhé jmenované skupiny vnímali Čankajškův příchod jako období rekonvalescence po předchozí japonské nadvládě, jiným se zdálo, že se stále jedná o okupaci cizím národem, pouze jiným (Chuang 2012: 4). V období dvou let se tito starousedlíci stali terčem diskriminace a vyloučení z rozhodování o dění ve státu ze strany KMT. Situace se vyhrotila 28. 2. 1947, kdy se odehrál incident 28. února (*er er ba shijian* 228 事件). Ten odstartoval protesty proti útlaku KMT na celém ostrově. Chen Yi 陳儀, kterého Čankajšek dosadil do čela vlády, se rozhodl veškeré protesty tvrdě potlačit a tak bylo zahájeno 10 let dlouhé období Bílého teroru (*Baise kongbu* 白色恐怖). Protesty často končily uvězněním demonstrantů, přibližně 10000 z nich bylo následně popraveno. V době Bílého teroru bylo vytvořeno volně organizované hnutí prodemokratických literátů a intelektuálů, kteří nebyli v žádné politické straně, tzv. mimostraníci (*Dangwai* 黨外).

1.5.1 Incident 28. února a Bílý teror

28. února 1947 prodala prodavačka cigaret důstojníkovi KMT pašované cigarety. Důstojník ji uhodil, což přilákalo pozornost kolemjdoucích a vyvolalo potyčku mezi přihlížejícími taiwanci a přivolanou policií. Jeden z policistů začal střílet do davu, což mělo za následek úmrtí, které odstartovalo nepokoje po celém ostrově. Mladí Taiwanci s japonským výcvikem se seskupili do starých jednotek a za zpěvu válečných písní začali přebírat kontrolu nad rozsáhlými územími skrze celý ostrov. To stačilo guvernérůvi Chen Yimu jako důkaz toho, že Taiwan byl „pojaponštěn“, načež zakázal na školách jakékoliv materiály v Japonštině a tvrdě se postavil vůči jakékoli propagaci japonských materiálů na Tawianu.

1.6 Taiwan pod autoritářskou vládou Kuomintangu

V 60. letech, po opadnutí Bílého teroru stále trvalo stanné právo. Čankajšek a jeho vláda měli mezinárodní podporu, stále propagovali politiku návratu do vlasti, tedy pevniny. S tím

nesouhlasili původní Taiwanci, z nichž někteří režimu KMT odporovali. Jejich odpor často znamenal nutnost odejít do exilu. Nestalo-li se tak, byli uvězněni, někdy i popraveni. Tento systém udržování autority se začal lámat v 70. letech, kdy USA začaly spolupracovat s vládou na pevninské Číně. Úmrtí Čankajška (1975) a nástup jeho syna jako prezidenta daly vzniknout novým možnostem. Chiang Ching-kuo (*Jiang Jingguo* 蔣經國) prosazoval ideu Taiwanizace (*Bentuhua* 本土化), která nahradila pokusy KMT o sjednocení Taiwanců jako součástí Číny. Samotné děti příchozích z Číny se narodily na Taiwanu (Rubinstein 2007, 391), Taiwanizace tedy byla nejpraktičtější řešení. Ukázalo se, že toto řešení bylo úspěšné, antagonismus mezi dvěma stranami (pevninskými imigranty a taiwanci, narozenými na ostrově) začal klesat. Toto vytvořilo cestu pro transformaci KMT a zavedení demokracie.

1.7 Zavedení demokracie

Po smrti Chiang Ching-kuoa se vlády ujal Lee Teng-hui, který byl zvolen svým předchůdcem jako nový prezident. Lee Teng-hui se narodil na Taiwanu, proto bylo jeho zvolení prezidentem známkou toho, že systém, který KMT přivezl z pevniny, již nefunguje. Za jeho vlády Taiwan dospěl do demokratické podoby. Přispěl k tomu svými reformami uvnitř strany, přičemž se úspěšně stavěl proti svým odpůrcům. Ti se poté od KMT odpojili a založili tvz. „, Novou stranu (*Xin dang* 新黨) [Rubinstein 2007, 459].

Mladá DPP, složená z aktivistů za lidská práva a odpůrců KMT, se stala opozicí, kterou nebylo možné ignorovat. V roce 2000 zvítězil Chen Shuibian (陳水扁) za DPP v demokratických prezidentských volbách. Tím se na zpečetilo postavení Taiwanu jako demokratické republiky.

1.8 Současná situace

1.8.1 Zahraniční postavení Taiwanu

Taiwan nese oficiální jméno Čínská republika, plynne navazuje na republiku vytvořenou roku 1912 na čínské pevnině při převratu a porážce dynastie Qing.⁷ Do dnešní podoby byl přetransformován poté, co při občanské válce na pevnině nacionalisté z KMT po 2. sv. v. uprchli na ostrov před vítězí komunistickou stranou Číny. Ti převzali vládu od čerstvě poraženého Japonska.

Jelikož většina států dlouho neuznávala komunistickou vládu na Čínské pevnině, Taiwan byl právoplatným zástupcem celého území Číny (pevniny i ostrova) v OSN. To se však změnilo v roce 1971. V roce 1970 totiž USA započaly normalizaci vztahů s ČLR, což vedlo k jejich uznání jako Číny, načež Taiwan o křeslo v OSN přišel. Meziúžínové vztahy (mezi Taiwanem a pevninskou Čínou) se zhoršovaly, taiwanská vláda odmítla reprezentaci, která by zahrnovala obě Číny, stále se považovala za jedinou pravou Čínu.

Rozkol v této myšlence přišel s úmrtím Čankajška (1975) a vznikem DPP (1986). Na konci sedmdesátých let začal proces demokratizace. Spolu s procesem taiwanizace (*bentuhua* 本土化), který propagoval Čankajškův syn Chiang ching-kuo, se objevily tendence ostrova jako suverénního státu. Ne však jako čínského, ale taiwanského. V otázce, zda Taiwan je či není Čína, dosud nenalezli současní taiwanští politici konsenzus. S rostoucí ekonomickou silou ČLR se objevily také otázky hospodářského propojení ostrova a pevniny.

V současnosti je Taiwan uznávaný jen několika malými státy v Karibiku, Tichomoří a Africe. Je také uznávaný křesťanským Vatikánem. Tento fakt způsobuje náročnější ekonomický růst, proto se někteří taiwanští politici (většinou z KMT) přiklání k hlubší ekonomické spolupráci s pevninskou Čínou. Jiní s tím ale nesouhlasí, argumentují tím, že hlubší ekonomická spolupráce by ČLR usnadnila připojení ostrova k pevnině.

⁷ https://en.wikipedia.org/wiki/Political_status_of_Taiwan

1.8.2 Slunečnicové hnutí

Slunečnicové hnutí (*Taiyanghua Yundong* 太陽花學運), také známé jako Studentské hnutí 18. března (*Sanyiba Yundong* 三一八學運) se uskutečnilo 18. března roku 2014. Demonstrace, které vedly k obsazení legislativního yuanu, měly podporu studentských hnutí jako Hnutí mládeže černého ostrova (*Heise daoguo qingnian zhenxian* 黑色島國青年陣線) a dalších hnutí, bojujících za nezávislost Taiwanu. Cílem obsazení yuanu bylo znemožnit vstoupení v platnost Meziúžínové služební a obchodní smlouvy (*Liang'an fuwu maoyi xiezhu* 兩岸服務貿易協助), která by měla propojit pevninská a ostrovní ekonomická odvětví.

Účastníci akce byli převážně studenti a taiwanská mládež obecně. Ti vůči identitě mají vyhraněné postoje, na ostrově se narodili již v dobách demokracie, necítí sounáležitost s Čínou. To také znamená, že akce hojně využívala sociální sítě ke shromáždění zúčastněných (Rowen, 11). Ačkoli většinou účastníků hnutí byli mladí aktivisté, měli i podporu některých zkušených politiků, např. Wang Jinpinga (王金平), mluvčího legislativního yuanu (KMT). Díky jeho blokaci zpráv zevnitř yuanu mohli studenti vstoupit.

Výsledkem snahy hnutí bylo přezkoumání smlouvy a odložení jejího uvedení v platnost. Studenti tedy částečně dosáhli svého. V době okupace legislativního yuanu v něm vystoupil i Freddy Lim, jehož názory jsou názorům hnutí velmi blízké.

2 Skupina Chthonic v metalovém světě a mimo něj

Ve třetí kapitole se dostáváme k jádru práce, skupině samotné. Kapitola popisuje její cestu od roku 1995 a ž do roku 2018. Zaměřuje se na 5 současných členů kapely.⁸ Základním zdrojem této kapitoly je dokument Taiwanský román :Skupina Chthonic | Taiwanská historie (*Taiwan yanyi*: Shanling yuetuan | Taiwan History 台灣演義: 閃靈樂團 | Taiwan History) dostupný na Youtube.com⁹.

Je složité přesně definovat žánr skupiny, jelikož metal jako takový je rozdělen do nespočtu subžánrů. O skupině Chthonic se dá říci, že patří do několika. Zatímco její dřívější tvorba se vyznačuje těžším a hrozivějším zvukem death metalu a black metalu, novější alba v sobě mají více melodičnosti, více typických prvků folk metalu, power metalu či speed metalu. Sami členové skupiny tvrdí, že její hudba se dá nazvat „orientálním metalem“, jelikož, podle slov Freddho Lima „...je jednodušší říct, že hrajeme orientální metal, než zařadit náš styl do existující kategorie”.¹⁰ Pro album Bú-tik, analyzované v kapitole č. 4 je specifické častější použití tradičních hudebních nástrojů, stále se však dá zařadit do heavy metalu, každá píseň má ovšem svá vlastní specifika. Lze najít skladby typicky death metalové (Supreme Pain for the Tyrant), i takové, které navazují na severoevropský power metal (Sail Into the Sunset's Fire).

2.1 Vymezení metalu na Taiwanu a v politice

Nedílnou součástí skupiny Chthonic je politická angažovanost, je tedy třeba se zeptat: je u metalových skupin typické, aby zasahovaly do politiky do takové míry? Fakt, že Freddy Lim je členem legislativního yuanu, je jedním z klíčů k odpovědi. Existuje řada metalových skupin, které píší politické skladby, například arménsko-američtí System of a Down, či kalifornští levicově aktivní Rage Against the Machine, jejichž aktivita by se mohla srovnávat s aktivitou skupiny Chthonic. Většina z metalových skupin za svoji kariéru napíše několik politických skladeb či skladeb, vyjadřujících jejich politické postoje, tyto

⁸ Freddy Lim (*Lin Changzuo* 林昶佐), Doris Yeh (*Ye Xiangyi* 葉相怡), Jesse Liu (*Liu Shenghui* 劉笙彙), CJ Kao (*Gao Jiarong* 高嘉嶸), Dani Wang (*Wang Zixiang* 汪子驥) (2018)

⁹ https://www.youtube.com/watch?v=BsoR_HxIBKU&t=1088s

¹⁰ <https://www.youtube.com/watch?v=2SZxPyTPYec>

skladby jsou však zřídka hlavním bodem jejich tvorby. V tomto ohledu je politický aktivismus Chthonic jakožto metalové skupiny výjimečný. O to více je pak výjimečný na Taiwanu, kde je metal vnímán jako importovaný z Evropy, tudíž se v taiwanském podání jedná o vliv zvnější.

2.2 Historie skupiny

2.2.1 Založení a začátky

Skupina Chthonic vznikla v roce 1995, když byl Freddy Lim ve druhém ročníku na Taipejské univerzitě (*Taipei daxue* 台北大學). Spolu se spolužáky ze střední školy založil skupinu, kterou pojmenoval Chthonic. V angličtině se toto slovo řeckého původu používá pro označení božstev podsvětí. Čínské jméno Shanling 閃靈 je fonetickou výpůjčkou; zápis zároveň implikuje významy adekvátní tématů podsvětí a záhrobí: 閃 (duše, záblesk) a 靈 (duše). Skupina v čele s Freddyem jako frontmanem se účastnila spousty soutěží, v nichž ze začátku obdržela průměrné hodnocení. Již po dvou letech se však skupině podařilo prosadit natolik, že s ní ostatní, zkušenější skupiny chtěly spolupracovat, pomoci Freddyemu a jeho kolegům vydat album. Freddyho ambice však ležely nejen na Taiwanu ale i v zahraničí, proto odmítl nabídky a v roce 1999 skupina vlastními silami vydala své debutové album *Where the Ancestor's Souls Gathered* (*Zuling zhi liu* 祖靈之流)¹¹. Třetí píseň v albu, nazvaná *Breath of Ocean* (*Haixi* 海息), se nejvíce vryla do paměti tehdejšími fanouškům. Podle Freddyho slov je to kvůli tématu – mluvení s předky. Tímto albem si tedy skupina Chthonic vybudovala menší fanouškovskou základnu.

Baskytaristka Doris Yeh (*Ye Xiangyi* 葉湘怡) je důležitou postavou skupiny. Je jednoduché všimnout si ženy v death metalové skupině, jelikož death metal je hudební žánr dominantně obsazený muži. Doris Yeh je jedna z mála žen, která se tomuto žánru věnuje a které se podařilo dosáhnout celosvětových ohlasů. V roce 1999 se Freddy Lim setkal s Doris Yeh

¹¹ Čínské a anglické názvy a texty jsou adaptované do různých jazykových a kulturních prostředí. Anglická verze se nepokouší o přímý překlad verze taiwanské. Této otázce se budeme podrobněji věnovat v rozboru textů alba *Bú-tik*.

poté, co je oba oslovil organizátor festivalu Formoz (*Yetai kaichang* 野台開唱), který musel na vojnu a hledal nové organizátory festivalu. V té době byl Chthonic známý tím, že si koncerty pořádal a zařizoval bez pomoci hudebních nakladatelství, proto se organizátor obrátil na Freddyho. Doris Yeh byla v roce 1999 prezidentkou školního rockového klubu Taipejské obchodní univerzity, proto se organizátor obrátil i na ni. Zanedlouho musel baskytarista skupiny vykonat vojenskou službu, proto členové pozvali Doris, aby ho nahradila.

Od vstupu Doris Yeh do skupiny se projevil její organizační talent, který sdílí společně s Freddyem. Schopnost pořádat koncerty a hrát na koncertech byla v těžkých obdobích skupiny nedocenitelná, proto byla Doris její důležitou součástí nejen z hlediska hudebního, ale i marketingového. Poté, co skupina dokázala splatit dluh (2005), zaměřila Doris své snahy na zviditelnění kapely, což vedlo k fotkám na obálkách hudebních magazínů, mnoha rozhovorům a všeobecnému zájmu o její osobu. K tomuto zájmu také přispěl její působný vzhled kombinovaný s řadou fotek, na nichž byla spoře oděna. Sama Doris Yeh říká, že „...ačkoli to není, jaká ve skutečnosti jsem, je to část práce a neodmítám to”.

V roce 2000 Chthonic vydal své druhé album s názvem 9th Empyrean (*Lingpo zhi jie* 靈魄之界), které se za krátkou dobu dostalo na přední příčky prodejních žebříčků. Skupina se tak stala úspěšnou na Taiwanu. Freddyho cílem však od začátku bylo dostat se na mezinárodní scénu, a proto skupina začala spolupracovat s Japonskou firmou Fuji. Spolupráce se vyplatila a v červenci stejného roku se skupina vypravila do Japonska, kde vystoupila před více než pěti tisíci fanoušky. Skupina se tak dostala do mezinárodního povědomí, které záhy začalo vzrůstat. V této době se také připojil kytarista Jesse Liu (*Liu Shenghui* 劉笙隼) a skupina začínala nabírat podobu, kterou má dodnes. Skupina se na nějaký čas potýkala s ekonomickými problémy, z nichž se dostala až v roce 2006, kdy uspořádala první ročník Megaport festivalu (*Dagangkaichang* 大港開場) v Kaohsiungu. Tento festival se stal největším metalovým festivalem na Taiwanu, skupina na něm vystupuje i v současnosti. Mezitím skupina vydala dvě alba, Relentless Recurrence

(*Yongjie lunhui* 永劫輪迴 [2002]) a *Seediq Bale* (*Saideke balai* 賽德克巴萊 [2005]). Obě alba byla vydána v taiwanské i anglické verzi. Tím se skupina otevřela mezinárodnímu publiku.

Album *Relentless Recurrence* bylo prvním, kde CthoniC začal mísit prvky metalové a tradiční čínské hudby. Představuje tradiční taiwanský příběh o Lin Tou Jie (林投姐) – taiwanský tradiční příběh o podvedené ženě. *Relentless Recurrence* je také první album, které vyšlo jak v taiwanské, tak v anglické verzi, díky spolupráci s americkým hudebním nakladatelstvím. To skupině umožnilo uspořádat koncerty v zahraničí, konkrétně v Japonsku, Hongkongu a Spojených státech. I na Taiwanu samotném získávala kapela více ohlasů.¹² Hlavním cílem Freddyho Lima ovšem stále bylo prorazit v zahraničí. V roce 2003 skupina procházela častými personálními změnami na pozici bubeníka a klávesisty.¹³

V roce 2005 skupina Chthonic vydala album s názvem *Seediq Bale*. Příběh alba se odehrával v době incidentu Wushe (*Wushe Shijian* 霧社事件), tedy incidentu, kdy se domorodci z etnika Seediq vzepřeli japonským kolonizátorům.¹⁴ Zvolené téma se opět obrací do taiwanské historie a k odporu proti cizím utlačovatelům. Kytarista Jesse Liu o albu řekl, že „... ačkoliv příběh (který předtím neznal) je velmi dobře zpracovatelný, ..., album není to nejlepší, které skupina vytvořila”.¹⁵

Na začátku roku 2006 vyrazila skupina na koncertní šňůru k oslavě 10. výročí od založení. Nejdůležitějším momentem byl koncert v taipeiském Huashanu 華山, pojmenovaný „10 let na trůně“ (*Dengji Shinian* 登基十年). Spolu s vystoupením na festivalu Formoz a dalšími, menšími koncerty se skupině konečně podařilo splatit své dluhy. V roce 2006 se Freddy

¹² V roce 2003 skupina získala vnitrozemské prestižní hudební ocenění Golden Music Award (*Jin Qujiang* 金曲獎), kde dosáhla na první místo a cenu převzala od tehdejšího prezidenta Chen Shuibiana (陳水扁). Ani to však nepřineslo dostatek možností a financí na splacení narůstajícího dluhu. Proto dále pořádali malé i velké vnitrozemské akce a festivaly.

¹³ S Freddyem a Doris se do současnosti udržel pouze kytarista Jesse Liu (*Liu Shenghui* 劉筌彙), který přes pochybnosti a touhu najít si práci se stálejším příjmem vydržel, dokud se věci nezlepšily. Současní klávesista CJ Kao a bubeník Dani Wang se připojili ke skupině až v době vydání pátého alba.

¹⁴ Více o incidentu v Routledge Handbook of Contemporary Taiwan (Gunter 2016: 22-23) ve filmu *Warriors of the Rainbow: Seediq Bale* (Wei Te-sheng, 2011)

¹⁵ Dostupné na: https://www.youtube.com/watch?v=BsoR_HxIBKU&t=1397s 25.4.2018

také rozhodl uspořádat první ročník Megaport festivalu¹⁶, na který pozval skupiny z více než třiceti světových zemí. V současnosti je festival, pořádaný v Kaohsiungu, největším hudebním koncertem na Taiwanu.

Rok 2006 byl pro skupinu Chthonic nejúspěšnějším co se týče pořádaných koncertů na Taiwanu. Jejich domácí popularita značně vzrostla, díky jejich originalitě v hudbě i textech, které se často pojí s taiwanskou tradicí (*bentu* 本土)

2.2.2 Celosvětová známost

Díky anglické verzi alba Seediq Bale a pořádání koncertů v zahraničí se skupina dostala mezi mezinárodně uznávané skupiny svého žánru. Kromě faktu, že se Chthonic dostával na přední stránky amerických a anglických hudebních médií, také dostal příležitost zúčastnit se CMJ Music Marathonu v New Yorku. Následovala vystoupení ve Francii, Japonsku a na festivalu Ozzfest v USA, podle některých jednoho z největších hudebních festivalů na světě, který zahrnoval 22 koncertů po celých Spojených Státech. Skupina využila vzrůstajícího vlivu a v roce 2007 uspořádala turné v USA a Evropě o 77 koncertech nazvané UNlimited Tour. Slovo Unlimited (bez hranic) v zápisu s prvními dvěma písmeny velkými (UNlimited) představuje slovní hříčku s politickým významem. UN je také zkratka pro Organizaci spojených národů a ve spojení se slovem limited (omezený) poukazuje na fakt, že Taiwan není členem OSN. Touto slovní hříčkou chtěl Freddy Lim ukázat světu, že Taiwan má zájem vstoupit do světové společnosti (a tedy do OSN)¹⁷.

V roce 2007 skupina také dostala příležitost hrát na mezinárodním festivalu v německém Wackenu.¹⁸ Tato příležitost pomohla skupině stát se známějšími v Evropě, místu, z kterého Freddy Lim čerpal nejvíce inspirace při zakládání skupiny (severoevropské metalové kapely) a otevřela nové možnosti pro rozvoj kapely – proto skupina uspořádala Evropskou odnož koncertu UNlimited Tour o 28 koncertech. Tour se konala na konci roku 2007 a bylo to poprvé, co skupina zavítala do České republiky.

¹⁶ Více o tehdejší složení skupin a o festivalu v současnosti na: www.megaportfest.com

¹⁷ Více v písni Unlimited Taiwan (*Jixian Taiwan* 極限台灣): <https://genius.com/Chthonic-unlimited-taiwan-lyrics>

¹⁸ Podle Daniho Wanga "...velmi vzácná příležitost", více informací na <https://www.wacken.com>

V roce 2008 se Freddy Lim vzdal svého postu manažera skupiny a post předal Doris Yeh. Důvodem této změny bylo Freddyho přání více se angažovat v politice (viz kapitola 5). V roce 2009 vydala skupina v pořadí páté studiové album, nazvané *Mirror of Retribution* (*Shidian* 十殿), ve kterém použila incident 28. Února (1947) jako materiál pro popsání pekla z východoasijské perspektivy.

Skupina Chthonic od počátku čerpala z domácí historie a vyjadřovala své postoje. Freddy Lim se angažoval i mimo hudební scénu, například v ochraně lidských práv. V letech 2011–2014 byl pedsedou Amnesty inernational Taiwan a dlouhodobě kritizuje čínskou politickou činnost vůči Tibetu a ujgurské menšině.¹⁹ Skupina se od počátku zabývá domácími tradicemi a její tematicky se dotýká otázek souvisejících s taiwanskou identitou v protikladu k vědomí sounáležitosti s Čínou, které prosazoval od svého příchodu KMT.

V roce 2011 skupina vydala šesté album, nazvané *Takasago Army* (*Gaosha Jun* 高砂軍)²⁰. Námětem tohoto alba byli taiwanští vojáci domorodého původu, bojující pod japonskou vlajkou v Tichém oceánu za 2. světové války. *Takasago Army* se od předchozích aleb lišilo dvěma aspekty: Zaprvé, byla zde podtržena důležitost textů v taiwanském dialektu. Zadruhé, do repertoáru se zařadilo několik východoasijských tradičních nástrojů, jako například smyčcové *erhu* (二胡)²¹, strunné nástroje jako *Shamisen* (三味線) a *Guzheng* ([古箏], včetně jeho japonské varianty, zvané *koto* [*zheng* 箏]) nebo flétna *shakuhachi* (尺八) či její varianta *pgaki* používaná domorodci, v albu *Bú-tik* pak nově tibetské zvony..

Změnil se také tradiční make-up skupiny, místo podoby boha smrti začali členové používat make-up Osmi božských generálů (*Bajiajiang* 八家將). Jedná se o postavy původně z čínské mytologie, která se roztržila na Taiwan s prvními přistěhovalci z pevniny a dodnes ožívá v době náboženských svátků, během nichž se konají procesí a barvitá pouliční

¹⁹ Více na: <http://puregrainaudio.com/interviews/freddy-lim-interview-chthonic-frontman-and-taiwanese-politician-discusses-donald-trump-china-and-the-dalai-lama>

²⁰ *Takasago army* je nejoblíbenějším albem kytaristy Jesseho Liua, který ho nazval “nejvyspělejším”.

²¹ Na Taiwanu nazývané “hiân-á (弦仔)”

představení.²² Kromě motivu Osmi generálů se skupina celkově snaží do své vizáže zakomponovat co nejvíce etnických prvků z mytologií různých skupin na Taiwanu²³. Po vydání alba skupina uspořádala taiwanské turné o šedesáti koncertech, nazvané V plné zbroji (*Wanquan Wuzhuang* 完全武裝), na které navazovalo světové turné.

2.2.3 Album Bú-tik

Po dvou letech, v roce 2013, vydala skupina sedmé album zvané Bú-tik (*Wu De* 武德). Opět čerpá z Taiwanské historie interpretované v duchu zápasu s cizí mocí. Album hudebně navazuje na spojení klasického metalu a asijských hudebních nástrojů a tematisky se opět brací k dějinám Taiwanu. Analýza textů tohoto alba je hlavní náplní kapitoly 4 a jedním z hlavních témat této práce. Díky spoustě ocenění, které album skupině přineslo, se rychle zvyšoval počet jejích domácích fanoušků.²⁴

2.2.4 Album Timeless Sentence

V důsledku událostí slunečnicového hnutí Freddy Lim s dalšími členy skupiny začal přemýšlet o potřebě zorganizovat politickou sílu, která by hájila zájmy Taiwanců vymezujících se kriticky vůči Číně. Přemýšlel také o tom, jak představit co největší skupině posluchačů téma taiwanské identity a původní taiwanskou kulturu. Dospěli k názoru, že hudební styl skupiny Chthonic není pro všechny, a proto se rozhodli přidat do své hudby akustické prvky a více z taiwanské tradiční muziky a celkově změnit metalové skladby do folklórní podoby. Tak na konci roku 2014 vzniklo akustické album Timeless Sentence (*Shiqie Qiannian* 失竊千年). Toto album se skládalo z přepracovaných písní předchozích dvou metalových alb – Bú-tik a Takasago Army²⁵. Cílem bylo zaměřit se na nové cílové skupiny posluchačů a předat tak co největšímu množství lidí poselství, které Chthonic představuje. Album také mělo navázat na Slunečnicové hnutí a podpořit jeho pokračování. Album však vyšlo až půl roku poté, co se hnutí rozvinulo, tj. v době kdy už se oslabovalo

²² Hlavní úloha Osmi generálů je ochrana před zlými duchy

²³ https://www.youtube.com/watch?v=BsoR_HxIBKU&t=1397s

²⁴ Podrobný popis v kapitole č.4

²⁵ Ačkoli písně byly pouze přepracovány, podle slov Freddyho Lima je změna tak velká, že se nejedná o pouhý “cover”, avšak o plnohodnotné umělecké dílo.

původní nadšení, a proto se tento záměr podařilo splnit pouze do určité míry. Jednou z nejdůležitějších součástí alba je videoklip k akustické verzi písně Defenders of the Bú-tik Temple (*Muchen Wudedian* 暮沉武德殿), který se natáčel v Kaohsiungu, v jednom z paláců Wude. Příběh videoklipu se odehrává v době po incidentu 28. února 1947 a popisuje příběh mladého muže, který je obviněn z účasti na protestech proti KMT a utíká před popravou, a jeho mladé ženy. Videoklip poukazuje na zmatek doby, ve které člověk nevěděl, kým je, i na její krutost. Konec videoklipu se odehrává v současnosti, ve velké síni chrámu, kdy stará žena, jejíž manžel byl popraven, naslouchá této písni, v níž je jí vzdáván hold.²⁶

²⁶ Původně bylo naplánováno spolupracovat se ženou, která takový příběh opravdu zažila, z důvodu zdravotních komplikací však na poslední chvíli musela skupina najmout profesionální herečku.

3 Freddy Lim před a během politického působení

Tato kapitola se věnuje Freddymu Limovi, tedy člověku, bez jehož úsilí by tato práce nemohla vzniknout. Jako důležitému zdroji informací pro tuto práci je kapitola věnována inspiracím Freddyho Lima a důležitým bodům v jeho životě, které zachycují jeho politické postoje a postoje k identitě Taiwanu a taiwanců. Kapitola dále popisuje Freddyho zvolení do legislativního yuanu, předchozí politickou/ aktivistickou kariéru a co ho vedlo k tomu, že právě on založil novou politickou stranu a uspěl jako její kandidát. Program strany a její postoje jsou v kapitole také popsány.

3.1 Období před založením skupiny

Freddy Lim se narodil 1. února 1976 v centrálním Taiwanu. Jedna z jeho babiček patří k etniku Hakka, což z něj dělá z jedné čtvrtiny člena Hakka. Sám Freddy Lim jazykem Hakka plynule mluvit neumí, dovede však říct pár slov.²⁷ Začal se věnovat klasické hudbě ve věku 4 let, kdy poprvé začal hrát na klavír. V té pokračoval i po dobu základní a střední školy. Na střední škole se začal zajímat o rockovou hudbu, ze začátku zvláště o Bon Jovi, Guns'n'Roses a další slavné rockové skupiny 80. let²⁸. Na vysoké škole, v roce 1995 začal studovat hrdelní zpěv, typický pro death metalovou či black metalovou hudbu a se spolužáky ze střední školy založil skupinu s názvem Chthonic.

Vztah Freddyho Lima k politice se podle jeho slov formoval již v útlém dětství, když byl na základní škole trestán za to, že mluvil taiwanským dialektem čínštiny.²⁹ V sedmdesátých letech ve školách stále probíhala výuka silně orientovaná na to, že vláda KMT jednoho dne získá zpět pod svou kontrolu pevninskou Čínu, taiwanský dialekt byl často brán jako řeč druhořadých obyvatel. Důvod, proč Freddy mluvil tímto dialektem a ne standardní čínštinou je přirozeně jeho domácí výchova. Vychovávala ho převážně babička, od které tento dialekt převzal. Díky těmto krušným chvilčkám v mládí se později stal zastáncem svobodného Taiwanu. Od založení skupiny se Freddy Lim snažil propagovat svoje

²⁷ <http://www.hakkatv.org.tw/news/142203>

²⁸ https://www.youtube.com/watch?v=BsoR_HxIBKU&t=199s

²⁹ Minnanským dialektem ho naučila mluvit babička, se kterou strávil většinu dětství.

politické názory skrze koncerty. Jeho politický aktivismus přetrvával až do roku 2008, kdy vstoupil do politiky jako podporovatel DPP.

3.2 Politická aktivita před kandidaturou

3.2.1 Všeobecná politická aktivita

V roce 2008 Freddy Lim předal vedení kapely své ženě Doris, aby byl schopný vykonávat funkci generálního ředitele oddělení mladistvých pro volební kampaň Franka Chang-ting Hsieh (*Xie Changting* 謝長廷), bývalého starostu Kaohsiungu (*Gaoxiong* 高雄) na jihu Taiwanu, který byl členem DPP. Kampaň sice byla neúspěšná, ale Freddy pokračoval v politickém aktivismu, který mu dopomohl k setkání s Dalajlámou a nakonec i k pozici předsedy Amnesty International na Taiwanu.

3.2.2 Události Slunečnicového hnutí

Když v době Slunečnicového hnutí studenti zabrali legislativní yuan, Freddy Lim byl pozván, aby přednesl proslov. Díky svým názorům o nezávislém Taiwanu, svobodném Tibetu a liberální politice si Freddy mezi mladými vybudoval velkou základnu fanoušků, u nichž jeho slova měla velkou váhu. V roce 2014 Freddy uviděl ve Slunečnicovém hnutí šanci na založení nové politické strany. Chtěl přispět hudbou své skupiny, narazil však na bariéru ve formě žánru – death metalu, který nebyl každý schopen poslouchat. Proto se rozhodl vytvořit akustické album, které vydal na konci téhož roku. Hnutí v tu dobu bylo však již téměř rozpuštěno a Freddy proto začal zvažovat jiná řešení. Proto s dalšími podobně smýšlejícími založil stranu Nové síly.

3.3 Založení strany Nová Síla (New Power Party / 時代力量)

3.3.1 Poznámka ke jménu

Strana Nová Síla, u které jsme zavedli zkratku NPP -> angl.. New Power Party se má odlišný překlad v závislosti na jazyce, z kterého překládáme. Nová Síla je tedy překlad z anglického názvu. Překlad čínského názvu znamená „Síla současné doby“. Pro přehlednost se v této práci budeme držet zkratky anglického překladu.

3.3.2 Historie strany

Strana Nová síla byla založena 25. ledna 2015. Freddy ji založil spolu s podobně smýšlejícími lidmi. V roce 2016 dokázala strana vybojovat 5 křesel v legislativním yuanu³⁰. Kromě Freddyho Lima jedno z křesel získal také Huang Guochang (黃國昌), aktivista Slunečnicového hnutí a politik, který byl poté téhož roku v září zvolen lídrem strany. Další členkou strany, která se dostala do legislativního yuanu, je Kawlo Iyun Pacidal, reprezentující zájmy taiwanských domorodců. Sama pochází z kmene Amis (*ameizu* 阿美族), žijícího v současné době na samém jihu ostrova. Program strany se týká převážně lidských práv a práv Taiwanu z celosvětového hlediska, resp. jeho národní suverenity. Podle strany by měl lid mít právo na odvolání členů legislativního yuanu, stejně tak právo na většinové referendum. Dále by lid měl mít možnost účastnit se vládních jednání a rozhodování. Politici by také měli zveřejnit své informace, aby se předešlo případné korupci.³¹ Dílčími body jsou také legalizace marihuany, legalizace homosexuálních manželství, nebo zrušení trestu smrti. Strana je v současné době vnímána jak pozitivně, tak negativně, nejvíce příznivců si našla u studentů.

Freddy Lim má se v legislativním Yuanu věnuje hlavně právům Taiwanu jako suverénní země a meziúžínové politice. V dubnu roku 2018 Freddy Lim také oznámil, že zvažuje kandidaturu na post taipejského starosty. Tím by zvýšil svůj vliv na politické dění na Taiwanu.

³⁰ Současnými členy legislativního yuanu jsou Freddy Lim, Huang Kuo-chang, Hung Tzu-yung (*Hong Ciyong* 洪慈庸, Kawlo Iyun Pacidal (*Gaolu Yiyong Bajila* 高潞以用巴鱾刺) a Hsu Yung-ming (*Xu Yongming* 徐永明)

³¹ Plný program NPP k přečtení na <https://www.newpowerparty.tw/pages/人民作主的新政治>

4 Rozbor písni alba Bú-tik

4.1.1 Poznámka k Taiwanštině a přepisu do latinky

V práci střídám dva pojmy s totožným významem, tedy „minnanský dialekt (*Minnanhua* 閩南話)“ a „taiwanština (*taiyu* 台語)“, které jsou vzájemně zaměnitelné.

Taiwanštinou se rozumí větev Fujianského dialektu (*Fujianhua* 福建話), také nazývaného Hokkien. Tímto dialektem původně mluvili lidé Hoklo, tedy obyvatelé Provincie Fujian, kteří před 300-400 lety emigrovali na Taiwan. Dodnes se na ostrově vyskytují rozdíly ve výslovnosti, které do značné části záleží na tom, z jakého města či oblasti dotyční obyvatelé na Taiwan přišli. Největší rozdíly panují mezi dialekty fujianských prefektur Quanzhou (泉州市) a Zhangzhou (漳州市).

Taiwanština má 7 tónů, které jsou vyznačené v přepisu. Jejich výslovnost se však mění díky tónovému sándhí, které je v minnanském dialektu mnohem frekventovanější, než ve standardní čínštině. Kompletní informace o tónech a jejich změnách jsou k nalezení ve skvěle zpracovaném hesle na stránkách Wikipedie.³²

Taiwanský dialekt nemá vlastní písmo, proto jsou taiwanské verze textu napsány čínskými znaky, které jsou fonetickými výpůjčkami ze standardní čínštiny, např. ve standardní čínštině znak *lóng* 攏 znamená „sečíst“. Pokud ho napíšeme v taiwanštině, má význam „celý, celek“ (tedy ve standardní čínštině *dou* 都 či *quanbu* 全部). Znak má podobnou výslovnost, významově se však liší. Minnanský dialekt překládám nejprve do čínštiny a poté do češtiny.³³

K převodu znaků z taiwanštiny do latinky používám taiwanskou romanizaci, tzv. Tâi-lô (台羅), která vychází z přepisu Peh-oe-ji, vytvořeného křesťanskými misionáři na Taiwanu.

³² https://en.wikipedia.org/wiki/Taiwanese_Hokkien

³³ Při překládání minnanského dialektu pracuji s aplikací *Taiyu cidian* 台語辭典, která funguje jako výkladový slovník z taiwanštiny do čínštiny (případně i z jazyka Hakka). Aplikace je volně ke stažení v internetovém obchodě Google Play.

K přepisu do standardní čínštiny kombinuji dva způsoby. Jedním z nich je pinyin (拼音), standardní přepis do latinky, který používám u nezavedených jmen či termínů. Druhý přepis je právě tradiční taiwanský přepis, který využívám pouze u zavedených výrazů a jmen (např. prezidentů). Není-li uveden přepis v závorce, je totožný s názvem termínu před závorkou.

4.2 Úvod

Čtvrtá kapitola je částí analytickou, je zde rozebráno album Bú-tik, historická témata jednotlivých skladeb, tak, jak je popisují autoři, tedy Freddy Lim a skupina Chthonic, s důrazem na téma taiwanské identity. Album Bú-tik(武德) bylo vytvořeno skupinou Chthonic v roce 2013 jako její šesté studiové album. Existují dvě verze, jedna s textem zpívaným v angličtině a druhá taiwanštině. Jméno Bú-tik (*Wude* 武德) v sobě nese spoustu významů. Výraz je dvojslabičným slovním spojením, podle slovníku Hanyu dacidian (漢語大詞典) se dá přeložit jako „vojenská ctnost“. Doris Yeh popisuje významy spojené s názvem jako „...sebeobrana, oprávněné násilí a ozbrojený duch.“³⁴ Freddy Lim popisuje svůj vztah k názvu jako „...To, v jakých situacích používáme mírové a v jakých násilné řešení“.³⁵ Vztah k albu má také japonský výraz butoku (ぶとく 武徳)³⁶ se stejnými znaky (z něhož název pravděpodobně vychází³⁷), který znamená bojové umění. Z toho je odvozen výraz Bú-tik-tian (*Wudedian* 武德殿³⁸), který označuje budovu, kde se bojové umění vyučuje a praktikuje. Tyto budovy se na Taiwanu začaly stavět v éře kolonizace Japonskem, od roku 1900, a původně sloužily k výcviku policistů a vojáků v japonském stylu. Později byly otevřeny veřejnosti, aby skrze trénování bojových umění (vlivem kampaně kóminka – imperializace – japonského guvernéra-generála Seizo Kobayashiho [Rubinstein, 240,241])

³⁴ <http://metalholic.com/chthonic-interview-bassist-talks-new-album-rhythm-crusher-app/>

³⁵ <https://www.youtube.com/watch?v=cwupPPfkCw0>

³⁶ Dohledatelné na slovníku Jisho: <http://jisho.org>

³⁷ Vztahuje se k Dainippon butokukai: <http://www.dnbk.org>

³⁸ Japonsky Butokuden (ぶとく でん)

přejala tzv. „japonskou duši“ (Yamato-damashii 大和魂).³⁹ Jeden z těchto „bojových paláců“ na Taiwanu je postaven na jihu, v Tainanu. Do dnešní podoby byl postaven v roce 1936, kdy proběhla rekonstrukce původní budovy z roku 1910. Tainanský Bú-tik-tiān je největším na Taiwanu a tím, který si skupina Chthonic vybrala pro natáčení videoklipu k písni *Defenders of the Bú-tik temple*, ve kterém je hlavní složkou právě bojové umění (viz 4.9). Palác je vidět hned v prvním záběru, který ho zobrazuje v noci, uprostřed bouře, kdy temnou oblohu protínají mohutné blesky. Skupina si vybrala tainanský „palác vojenské ctnosti“, jelikož je nejzachovalejší a nejudržovanější (stále se v něm učí, mimo víkendy je i přístupný veřejnosti).

Historické události, které skupinu inspirovaly, aby si pro svůj klip vybrala toto místo, se odehrály v „paláci vojenské ctnosti“ v Puli (*Buli* 埔里), městě v samém středu Taiwanu. Zde se v roce 1930 nacházelo japonské velitelství pro řešení incidentu Wushe, na tom samém místě měly také velitelství taiwanské milice v době incidentu 28. února 1947. Historie tohoto místa ho tudíž činí vhodným pro natočení videoklipu tematizujícího otázku taiwanské identity. Natáčení videoklipu podpořila i samospráva města Tainan, která skupině umožnila přístup do budovy a akci zaštitila.

Jako zdroj používám texty alba Bú-tik v taiwanštině (www.mojim.com) a v angličtině (www.darklyrics.com). Většina z písni alba je zpracována také v akustické podobě v albu *Timeless Sentence*, které poslouží jako další faktor porovnávání. V tomto akustickém albu je také zahrnuto několik písni z předchozího alba *Takasago Army*. K analýze jsou použity studiové verze alb, v případech, kde je to možné, budu také využívat složitě propracované videoklipy písni jako zpřesnění sdělení písni na základě vizuálního materiálu. V nadpisech je v závorkách uveden český překlad anglického i taiwanského nadpisu. Texty v anglické a taiwanské verzi se místy liší. V taiwanštině skupina klade více důrazu na historii a prvky spojené s národním cítěním, kdežto anglická verze je napsaná přístupněji pro mezinárodní publikum.

³⁹ Více na <https://www.goteamjosh.com/blog/nanbudo>

Ústřední motiv, který prostupuje celým albem, je neustávající, nekonečně se opakující násilí, se kterým se lidé střetávají a jejich vzpoura vůči útlaku a nespravedlnosti.

Album je složeno z deseti skladeb, každá z nich má taiwanský a anglický název. Dvě skladby jsou instrumentální (Arising Armament, Undying Rearmament); ty uvádějí a ukončují album, rámuje zbylých 8 skladeb, které obsahují text. Jednotlivé písně představují různé epizody z dějin Taiwanu, ale nejsou chronologicky seřazeny. Skladby v albu výrazně spojuje několik hlavních elementů, které i podle vyjádření Doris Yeh „...spojují písně do jednoho celku”.⁴⁰, není zde příběh, album není chronologicky seřazeno. K albu byly natočeny tři videoklipy – pro skladby Supreme Pain for the Tyrant, Sail into the Sunset’s Fire a Defenders of the Bú-tik Temple. Dále pak byly jako videoklipy použity sestřihy z koncertů, konkrétně pro skladby New Republic a Set Fire to the Island.⁴¹ Hlavním autorem všech textů je Freddy Lim, hudbu složili Freddy Lim a Jesse Liu.

Album se liší od předchozích v několika aspektech: Zaprvé, oproti předchozím albům, která všechna byla zasazena do jednoho historického příběhu, má každá píseň v albu Bú-tik svůj vlastní historický námět, které následují jeden podruhým na přeskáčku (skladba č. 2 Supreme Pain for the Tyrant se týká roku 1970 kdežto skladba č. 3 Sail into the Sunset’s Fire se týká historických událostí 17 století). Tyto skladby jsou však spojeny společnými motivy, hudebními a tematickými (v případě videoklipů také choreografickými). Druhá změna oproti předchozím albům se týká způsobu kompozice a zapojení tradičních hudebních nástroj. Dříve, pokud se ve skladbě vyskytly tradiční nástroje, nejprve vznikla metalová skladba a poté do ní byly vloženy tradiční nástroje. Nyní se postup skladby obrátil – skupina prvně složila písně ve stylu podobném taiwanské folkové hudbě, následně pak písň přepsala do metalové podoby. Přestože je v textech alba mnoho odkazů na historické události, často nemají pevnou příběhovou linii, události jsou jen naznačeny a slouží především k vyjádření pocitu, zdají se být téměř lyrické. V dalších částech kapitoly si tedy rozebereme jednotlivé písně a odhalíme tato v textech se skrývající poselství.

⁴⁰ https://www.youtube.com/watch?time_continue=685&v=VJ2YeRmnqCU

⁴¹ Oficiální videoklipy jsou všechny k nalezení na Youtube kanálu skupiny: <https://www.youtube.com/channel/UCFn5CIjAj-KZgJtsXw349g>

4.3 Arising Armament 武裝 (Vzrůstající zbrojení/Válečná zbroj)

První skladba alba je instrumentální, navozuje pocit začátku boje. Nejprve je slyšet zvuk lastury, tedy tradiční zvuk pro svolávání do boje mezi domorodými kmeny,⁴² poté zvuk flétny pgaki, taktéž používané kmeny. Jak už značí název, tato skladba skrze intenzivní perkuse, které navazují na shakuhachi naznačuje povolání do zbraně a do boje. Intenzitu rytmickým perkusím dodávají tradiční čínské nástroje – gongy. V další části skladby se objevují smyčce, které uvozují melodickou složku. Ty jsou doprovázeny táhlými zvuky dechových nástrojů. Melodická složka poté na několik taktů zmizí, poté se vrací s gongy a proměňuje se ve vyvrcholení písně, motiv, který je v albu použit vícekrát, a sice hlavní motiv v pořadí deváté skladby, Defenders of the Bù-tik palace. Po vyvrcholení následuje repetice začátku, ojedinělý zvuk flétny Shakuhachi. Tato skladba, stejně jako poslední skladba alba Undying Rearmament, která je s touto téměř paralelní, nemůže být považována za skladbu metalovou ani metalu příbuznou. Je folklórně založená, a ačkoliv je zde mírný vliv západní hudby (smyčce), povětšinou je zkonstruována pouze tradičními východoasijskými hudebními nástroji. Folklórní ráz dále podtrhává závěrečná instrumentální skladba, v níž se opakují úvodní motivy, avšak instrumentace je téměř výhradně taivanská.

4.4 Undying Rearmament 重殖武裝 (Neustávající zbrojení / Znovu se rodící válečná zbroj)

Poslední píseň alba, jak už název napovídá, je částečně paralelní s písní první. V jistých částech se liší pouze použitím nástrojů, které jsou stále tradiční čínské a japonské. Hlavní linka písně se liší použitím flétny, která převzala roli smyčců v první skladbě. Je také doprovázena rytmickými bubny, které v první části graduálně nabírají na intenzitě, než se rytmus ustálí. Po dohrání hlavní linky se píseň vrací do polohy, ve které začala, což značí nekončící opakování přípravy do boje. Stejně jako v předchozí písni se tedy dá říci, že v této skladbě (ve spojení se skladbou první) zachycuje skupina Chthonic hrdost Taiwanců,

⁴² <https://www.allmusic.com/album/bù-tik-mw0002541903>

kteří „se vzpřímenou hlavou a vypnutou hrudí“ jsou připraveni čelit tomu, co je čeká, i přesto, že konec tohoto cyklu je v nedohlednu.

4.5 Supreme Pain for the Tyrant 破夜斬 (Nejvyšší bolest tyranovi/ Noční poprava)

Druhá skladba alba pojednává o tzv. případu 24. dubna, tedy pokusu o atentát na dřívějšího taiwanského prezidenta, Chiang Ching-kuo (424 cisha Jiang Jingguo an 424 刺殺蔣經國案), který se uskutečnil v New Yorku roku 1970. Atentát byl uskutečněn taiwanskými studenty v zahraničí, Peterem Wen-shiung Huangem (*Huang Wenxiong* 黃文雄) a jeho švagrem Cheng Tzu-tsaie (*Zheng Zicai* 鄭自才). Tito dva 24. 4. 1970 napadli Chiang Ching-kuo nelegálně drženými zbraněmi před hotelem Plaza, ochranná služba však jejich atentát zmařila. Kulka, kterou Peter Huang vystřelil, však prolétla pouhých 20 cm od prezidentovy hlavy. Pokud jde o motiv, klíčová postava v případě, Peter Huang, Čankajška a jeho syna za to, že po příchodu KMT na Taiwan byl jeho otec uvězněn. Když se Peter Huang dozvěděl, že se Chiang Ching-kuo jako viceprezident exekutivního yuanu chystá do USA, aby vyřešil spory s pevninskou Čínou, týkající se členství v OSN, rozhodl se s několika dalšími jednat a skrze atentát dát světu vědět o situaci na Taiwanu. Na atentátu také pracovala Cheng Tzu-tsaiova žena a Huangova sestra Huang Ching-mei (*Huang Jingmei* 黃精美) a Lai Wen-hsiung (*Lai Wenxiong* 賴文雄), člen hnutí za svobodný Taiwan.⁴³ Po neúspěšném atentátu pak všichni členové museli uprchnout do exilu.⁴⁴ Byla jim udělena milost, v současnosti jsou zpět na Taiwanu, kde se angažují jako aktivisté, bojující za lidská práva.

Text můžeme interpretovat jako smýšlení Petera Huanga v době, kdy připravoval atentát na Chiang Ching-kuo. První věta: černé mraky zakrývají měsíc, je temná noc (*oo-hûn tà guéh, bâng-bâng-ê àm-mê* 烏雲罩月 茫茫的暗暝), usazuje píseň do ponurého prostředí, zároveň poukazuje na to, že v noci není vidět vrah.

⁴³ World United Formosans for Independence (*Taiwan duli janguo lianmeng* 台灣獨立建國聯盟) Vice na <http://www.wufi.org.tw/en/>

⁴⁴ Více o atentátu na Chiang Ching-kuo na <https://www.youtube.com/watch?v=dYQ9QVb1tCk>

V první sloce je vidět nespokojenost s tím, že na Taiwanu v době Bílého teroru se nikdo neodvážil nic říci: „Svět bez zvuku a hlasu (*bô-siann-bô-sueh-ê sè-kài* 無聲無說的世界)“ a že se tragické zprávy nemohly dostat „přes moře mrtvol (*sí-lâng-ê-sí-hái* 死人的死海)“ do zahraničí. Peter Huang, tehdy jako student v USA, viděl jasně nedostatek zpráv z domova a tato sloka vyjadřuje jeho frustraci nad situací, která trvala desítky let.

V další části zpomalí bicí, atmosféra působí ještě zlověstněji. Potvrzuje to text předrefrénu, ve kterém se mluví o plánování vhodné doby pro atentát, o tom, že musí „počkat na vhodnou dobu, až zazní hrom (*tán bô hit-leh lâng, tán bô tsit-siann tân-luî hiáng* 等無彼咧人, 等無一聲霆雷響)“

Další sloka pak popisuje, jak tato frustrace přerostla v nápad na spáchání atentátu:

„Když nestačí zvuk slov, použijeme k dosažení spravedlnosti zvuk výstřelů,
(*ná liân siann-im lóng m̄-tsún huat, lán īng tshìng-siann lâi tshuē tsìng-gī*
若連聲音攏毋准發, 咱用銃聲來揣正義)

když nestačí světlo svíčky, k osvětlení zažehneme světlo bomby,
(*ná liân lāh-tsik lóng m̄-tsún tiám, lán īng tsà-tuānn lâi tshuē kong-bīng*
若連蠟燭攏毋准點, 咱用炸彈來揣光明)“.

Konečně, refrén se skládá pouze z dvakrát se opakujících osmi slabik, kde na každou je kladen rytmický důraz. Jedná se o větu, kterou Peter Huang pronesl, když se blížil k prezidentovi, aby vystřelil: „Přišel jsem si vybrat krevní dluh, přišel jsem si vybrat dluh nenávisti (*tshing-sng hueh-tsè, tshing-sng siû-uan* 清算血債, 清算仇冤).

Poslední věta skladby též odkazuje na slova Petera Huanga, tentokrát po tom, co byl povalen a zadržen, v té době anglicky křičel: „Nechte mě povstat jako Taiwanec (Let me stand up like a Taiwanese!)“. Závěrečné souvětí skladby je v obou verzích anglicky a zní: “Let me stand up like a Taiwanese, only justice will bring you peace (Nechte mě povstat jako Taiwanec, pouze spravedlnost vám přinese pokoj)“. Druhá polovina věty je již

dílem Freddyho Lima, k historickému citátu přidává jeden z ústředních motivů alba – spravedlivou pomstu vůči věčnému násilí.

Videoklip k písni, který režíroval Zheng Wentang 鄭文堂, též známý svým postojem pro svobodný Taiwan, se překvapivě neodehrává v roce 1970, jak bychom podle textu mohli čekat, ale ve 30. letech 20. století, kdy KMT byl v kontaktu s nacistickým Německem. Natáčen byl v Kaohsiungu v budově bývalé radnice s neobarokními prvky. Architektura navozuje představu Evropy, ale zároveň má i důležité místo v taiwanské historii. Právě zde byl v roce 1947, po příchodu KMT posil z pevniny vypálen první výstřel a započal tak „Bílý teror“.

Videoklip zobrazuje večírek nejvyšších vrstev společnosti ve stylu Šanghaje 30. let, členové skupiny jsou v rolích pěti vrahů, z nichž každý má svoji vlastní techniku zabíjení. Celý výjev vraždy doprovází extravagantní skupinové taneční prvky v režii domorodého choreografa Bularuiyanga (布拉瑞揚), který prvky v tanci popsal jako „...síla, konflikt, obsese množstvím“.⁴⁵ kterými tanečníci⁴⁶ ztělesňují společenskou třídu, která vybočuje z normálu, přestala vnímat realitu, nevidí kázu všude kolem sebe ani utrpení všech ostatních. První polovina klipu se zaměřuje na absurdnost hostiny a představuje úlohy členů skupiny (Freddy Lim jako muzikant, Doris Yeh jako společnice, Jesse Liu jako číšník, CJ Kao jako kráječ masa, Dani Wang jako krupíer). Do místnosti s vyvěšenými vlajkami KMT a nacistického Německa, kde probíhá zdánlivě unavený a dekadentní večírek (všichni spí), vstoupí postava vysokého představitele KMT. Doprovázena je ženou a dále několika muži v nacistických uniformách. Po jejich vstupu se líný večírek začne probouzet a nová aktivita se stupuje – pohyby tanečníků jsou prudší a živější, jako kdyby teprve za přítomnosti svých vůdců byli schopni něco dělat. S refrénem pak přichází taneční scéna, která přechází do druhé části videoklipu. Druhá část se věnuje vraždám samotným. Každý z členů skupiny zavraždí svůj cíl – nejvyššího představitele na večírku. Během vražd se stupňuje intenzita tance. V záběrech je vidět údiv, překvapení „obyčejných“ účastníků večírku, upevňující

⁴⁵ <https://www.youtube.com/watch?v=b81QI9eipSs>

⁴⁶ Skupina tanečníků z Taipejské univerzity umění

motiv závislosti na vůdcích náhlého návratu k realitě po dlouhém odtržení. Vraždy se postupně dostávají až k nejvyššímu představiteli. Po tom, co mu Doris Yeh prořízne hrdlo, se k jeho tělu za zvuku měsíční loutny, jejíž zvuk propůjčil mistr Chen Mingzhang (陳明章)⁴⁷, shlukne zbytek přeživších a všichni v kruhu zemřou.

4.6 Sail into the Sunset's Fire 尼可拉斯 (Plout do ohně západu slunce/ Nicholas)

Třetí skladba se svým žánrem podobá folk metalu. Je jednou z těch, které se nedotýkají tématu Bílého teroru, noří se hlouběji do minulosti, do začátku 17. století, kdy se v prostoru Taiwanského průlivu objevovaly skupiny pirátů, kteří se vzepřeli zákonům a bojovali jak proti dynastii Ming, tak proti Tokugawskému šógunátu v Japonsku. Tématem písně je vzpoura proti normám, které jsou brány za samozřejmost. Nicholas je západní jméno Zheng Zhilonga – jednoho z takových pirátů a otce pozdějšího vládce Taiwanu v době, kdy dynastie Qing dobývala Čínu, Zheng Chenggonga. Píseň však nepojednává pouze o něm, ale i o ostatních, jemu podobných, kteří využili situace této doby, aby si našli vlastní svobodu.

Stejně jako u předchozí skladby je videoklip zasazen do jiného časového období, než text. Z toho můžeme vyvodit, že časový údaj a konkrétní historické události hrají vedlejší roli, podstatná jsou obecná témata vzpoury a násilí. Odtrženost od konkrétní historie podporuje i fakt, že násilí v tomto albu má podobu nekonečného cyklu.

Ve videoklipu hraje hlavní roli voda. V úplném začátku je představení skupiny, režiséra Lin Chuna a názvu písně, v pozadí jsou vyobrazené vlny. Skupina je v průběhu hraní zpola ponořená ve vodě, noční obloha je černá, bez hvězd, pouze s probleskující rudou září. Rudá je dominantní barva videoklipu, kontrastuje s vodou. Videoklip je zpracovaný do částečně komiksové podoby, v průběhu videa jsou vidět záběry na „komiksové stránky“. Tyto stránky zobrazují tři různé postavy, ztvárněné členy skupiny. Doris Yeh ztělesňuje

⁴⁷ Freddy Lim se s Chen Mingzhangem spojil nejdřív proto, aby ho na loutnu naučil hrát, potom ale usoudil, že bude lepší, když mistr část odehraje sám (Behind the scenes: <https://www.youtube.com/watch?v=b81Ql9eipSs>)

sekretářku, která se vzepřela nadřízenému, Jesse Liu je trestanec, vzpírající se zákonu a Freddy Lim je obyčejný občan, který si nechce nechat líbit nesmyslná vládní nařízení.⁴⁸ Zde tedy můžeme vidět, že hlavním motivem klipu je opět vzpoura proti tyranům. Všechny tři postavy projevují svoje myšlenky formou komiksového proslovu za řečnickým pultem. V komiksové podobě jsou také symbolicky vyobrazeny záporné postavy, tedy ty, proti kterým se skupina bouří, jmenovitě bývalý prezident Ma Jing-yeou (*Ma Yingjiu* 馬英九) severokorejský vůdce Kim Čong-un a čínský prezident Xi Jinping (習近平). S každým vůdcem (symbolem tyranie) je vyobrazeno vojsko či policie a jednoslovný slogan, chronologicky: quell (potlačit), destroy (zničit), oppress (utlačovat). Slogany jsou napsány anglicky, přesto, že ve videoklipu je použita taiwanská verze. Komiksové stránky jsou rudě zbarvené, postavy jsou pak černobílé. Příběh videoklipu je vyprávěn skrze komiks, atmosférickou část obstarávají záběry hrající kapely. Děj videoklipu nemá rozuzlení, v předposlední komiksové stránce vidíme scénu zobrazující uplácení úředníků, poslední stránka je pak opět záběr na kapelu.

Text skladby nevyjadřuje tolik zloby, jako v předchozím případě, spíše se zaměřuje na osvobození od svazujících pravidel. Po hlubokém řevu Freddyho Lima se hned v druhém verši projevuje touha „zničit zkažená pravidla (*thiah-phuà hú-pāi-ê kui-kí* 拆破腐敗的規矩)“. Dále následují čtyři verše, které se dají označit za „ódu na moře“; popisuje se zde skoro romanticky, že se „Raději budeme potulovat po moři (*guán kam-guān lâi-khì liû-lōng* 阮甘願來去海上流浪)“ a „Noční můry vždy zmizí beze stopy (*ok-b ā ng tsóng hu ē siau-sit bô tsong* 惡夢總會消失無蹤). Následující šestice veršů se částečně kryje s předchozími, znovu se hovoří o osvobození od pout (*sok-pák tháu-khui* 束縛散開) i o již citovaném zničení zkažených pravidel.

Po této části se dostáváme k slokám před refrénem, opět čtyřverší, podobající se předchozímu, avšak s několika novými významy, jako: „Raději si budeme rozmarně jezdit po řekách (*guán kam-guān lâi-khì hòng-tōng kang-ôo* 阮甘願來去放蕩江湖)“ či:

⁴⁸ Natáčení videoklipu s komentáři členů skupiny: <https://www.youtube.com/watch?v=aC5lf7ObXGk&t=12s>

„Budeme hrdiny nového světa (*lâi tsoh sin sè-kài-ê ing-hiông* 來作新世界的英雄)“.
S tímto veršem plným odhodlání se skladba posouvá do první fáze refrénu, která zní následovně:

Řídit se větrem, prorážet vlny, s mořskými ptáky jít za naším snem. Bydlíme na lodi a svět je náš domov, všichni jak jeden do bitvy jdeme.	
<i>sîng-hong-phò-lông hâng hiông ta sè-kài</i>	„乘風破浪航向大世界
<i>hōo hái-tsiáu tuà-niá lán-ê bāng</i>	予海鳥帶領咱的夢
<i>ta-tsûn sī tshù, thinn-tēuī ka</i>	大船是厝 天地為家
<i>it-hoo-pah-in tsoh tsûn-hâng</i>	一呼百應作陣行”.

V druhé fázi refrénu jsou první dva verše stejné, třetí a čtvrtý se však mění:

„Řídit se větrem, prorážet vlny, s mořskými ptáky jít za naším snem. je-li ti špatně, prostě se otoč, cesta domů se sama otevře spojíme snahy a v jedno splynem”.	
<i>„sîng-hong-phò-lông hâng hiông ta sè-kài</i>	乘風破浪航向大世界
<i>hōo hái-tsiáu tuà-niá lán-ê bāng</i>	予海鳥帶領咱的夢
<i>bē-sóng tō huán, lōo ka-kīkhai</i>	袂爽就反 路家已開
<i>kûn-tshik-kûn-lik tsoh hué-phing</i>	群策群力作夥拼”.

Po refrénu následuje čtyřverší, kde se v prvním verši zpívá o nekonečnosti moře: „Mořský vítr, mořské vlny, moře po celé dny (*hái-hong, hái-íng, hái liân-thian* 海風 海湧 海連天)“.
Z dalších veršů se dají odvodit aspirace námořníků, mezi nimiž jsou kladné i záporné činnosti: „Plavíme se za snem, za vítězstvím (*tui bāng, tuisìng-līi* 追夢 追勝利)“ v kontrastu s „Bereme lodě, bereme peníze, bereme ženy (*tshiúnn tsûn, tshiúnn tsînn, tshiúnn tsa-bóo* 搶船 搶錢 搶查某)”. V posledním verši námořníci usilují o „...slávu, zisk

a svá práva (*tsenn bîng, tsenn lî, tsenn khuân-ui* 爭名 爭利 爭權威). Z posledního verše můžeme vidět, že i tito lidé na okraji společnosti se skrze své činy snažili dospět k rovnoprávnosti s ostatními. V tomto čtyřverší můžeme nejlépe vidět rozpor mezi volností, lhostejností a odhodláním, se kterým jsou námořníci ochotni bránit své přesvědčení.

Ústřední melodie refrénu se dá srovnávat s tradičními námořnickými písněmi, mísí se zde metalové, západní i východoasijské prvky. V refrénu se utlumují projevy nespokojenosti se systémem, které jsou slyšet na jiných místech písně, naopak se objevují motivy bratrství, odvahy a odhodlání, zároveň však také určitého nihilismu a bezcílnosti, čímž se vracíme k problému identity. Zheng Zhilong a ostatní piráti jsou v této písni tedy ti, kteří nevědí, kdo přesně jsou. V době na pomezí dynastií Ming a Qing se nemohou rozhodnout, ke komu se přidat a proto si najdou vlastní cestu, která vedla, jak se ukázalo, k vytvoření vlády na Taiwanu v čele s Koxingou.

4.7 Next Republic 共和 (Nová republika / Republika)

Ve čtvrté písni je téma vzpoury vyjádřeno skrze několik historických událostí, reprezentovaných konkrétními historickými osobnostmi. Převážně se týkají odporu japonské nadvládě na konci 19. století a dále období Bílého teroru – tedy dvou období, kdy se na Taiwanu měnilo státní zařízení. Hlavním motivem skladby je vzpoura proti politické moci a zápas těch, kteří usilovali o vytvoření svobodné republiky na Taiwanu. To slyšíme již v prvních sekundách písně, kdy postarší mužský hlas (který, jak později zjistíme, patří jednomu z historických protagonistů písně), zpívá: „Taiwanské národní cítění (*tâi-uan bîn-tsók-tsú-gī* 台灣民族主義)”. Taiwanská republika, založena roku 1895 jako protest vůči japonské okupaci, ač existovala velmi krátce, je nejstarší republikou v Asii. Pokusů o založení republiky bylo vícero, v této skladbě se tedy skupina zaměřuje na pokusy o osvobození a získání suverenity Taiwanu v dobách, kdy Japonsko mělo převzít vládu nad ostrovem od dynastie Qing, dále pak v čase, kdy na Taiwan z Číny přechal KMT.

V refrénu je zašifrováno 6 jmen historických osobností, které se zapsaly do dějin Taiwanu jako buřiči, muži usilující o vytvoření nezávislé Taiwanské republiky. Jména se dají

rozdělit na dvě skupiny po třech. První z nich jsou tři tzv. „Protijaponští hrdinové (*Kangri sanmeng* 抗日三猛),“ jmenovitě Jian Dashi (簡大獅; Velký lev), Ke Tiehu (枸鐵虎; Železný tygr) a Lin Shaomao (林少貓; Mladší kočka). V druhé části refrénu můžeme najít osobnosti, propagující taiwanskou svobodu a suverenitu v dobách Bílého teroru a stanného práva (1947 – 1987). Jsou jimi Liao Wenyi (廖文毅), Huang Zhaotang (黃昭堂) a Shiming (史明). Společně s verši refrénu si tedy rozebereme historické události, týkající se těchto osobností.

V prvním verši slyšíme: „Síla, překračující hory i řeky, i kamenný lev svým řevem roztřásá vzduch (*khí-sé phing san-hô, tsióh-sai mā huah tín-tāng* 氣勢拼山河石獅嘛喝振動)“. Kamenný lev je narážka na prvního ze jmenovaných – Jian Dashiho (lev – *shi* – 獅). Kamenní lvi (*Shishi* 石獅) také byli symbolem ochrany, jejich sochy v páru často strážily dveře do chrámu či domácnosti. Jian Dashi dostal toto přízvisko, když byl viděn, jak sochu kamenného lva stěhuje po ulici, následně se mu tak začalo říkat. Jian Dashi se narodil jako potomek přistěhovalců z Zhangzhou v roce 1870 na severu Taiwanu, v dnešní taipejské čtvrti Tamsui (*Danshui* 淡水), tedy prvním místě, které se v roce 1895 dostalo do rukou Japoncům. Většina jeho rodiny, padla za oběť japonským vojákům, proto se rozhodl, že využije své síly a schopnosti bojového umění, kterému se od malička učil, a spolu se svými žáky a dalšími přívrženci zaútočil na Japonskou základnu na hoře Datun (*Datunshan* 大屯山) a následně obklíčil Taipei. Japonská armáda ovšem vyšla z konfliktu jako vítěz, Jian Dashi tedy musel utéct z ostrova do Fujianu. Japonsko však po dynastii Qing požadovalo, aby byl navrácen, což se také stalo⁴⁹ a v roce 1900 byl Jian Dashi v Taipeji popraven. Připojil se tak k mnoha dalším, kteří se stali obětmi „čistek banditů,“ které Japonci prováděli v počáteční době okupace ostrova. Konečné odhady obětí se pohybují kolem 12 000 mrtvých na straně rebelů a 5 300 na straně japonské armády (Rubinstein 2007, 206-7).

⁴⁹ Navzdory jeho přání: Raději zemřít v čínských než v japonských rukou.

Druhý verš: „Síla vůle hýbá nebem i zemí, i starý tygr se jde s námi plavit (*í-tsí hám thinn-tē hóo-iâ mā lâi hōo-hâng* 意志撼天地虎爺嘛來護航),“ je rytmicky paralelní s prvním, i v něm se v druhé části hovoří o šelmě, tentokrát tygru. Tento tygr představuje osobu Ke Tiehua. Ke Tiehu se původně jmenoval Ke Tie (枸鐵), říkal si však Tiehu (鐵虎), tedy Železný tygr, lidé ho tedy nazývali zpola jeho vlastním jménem, zpola jeho přízviskem – Ke Tiehu. Byl dalším ze tří protijaponských buřičů, vyrůstal na východním pobřeží Taiwanu, konkrétně v oblasti Yunlinu (雲林), která se v roce 1896 stala dějištěm Yunlinského masakru (*Yunlin datusha* 雲林大屠殺), při kterém zahynulo více než 6000 lidí. V té době totiž Ke Tiehu utvořil skupinu protijaponského odboje v horách na severovýchodě oblasti Yunlin. Tyto partyzánské jednotky používaly proti japonské armádě taktiku úderu a úniku, tato taktika, společně se znalostí prostředí znemožnila japonské armádě pokračovat v „čistce“. Zprávy o vzdoru okupaci se roznesly a zanedlouho se z pár set partyzánů stala velká odbojová skupina se základnou v horách. Přívrženců Ke Tiehuho bylo tolik, že okolí základny pojmenovali „Hora železného státu (*Tieguoshan* 鐵國山)“. Ke Tiehu pak byl prohlášen prezidentem a období své „vlády“ nazval: „První rok nebeského pohybu (*Tianyun yuannian* 天雲元年). Japonci však postupně získávali převahu a Kabayama navrhl Ke Tiehuovi mírovou smlouvu o deseti podmínkách, která umožňovala ponechat si území i zbraně. Vyčerpaný Ke nakonec podmínky smlouvy přijal a nastal krátký čas smíru mezi rebely a Japonskem. V tomto čase se však spousta partyzánů rozhodla vrátit se domů, síly rebelů tedy byly oslabeny a naděje na vznik nové republiky postupně zanikla. Sám Ke Tiehu zemřel na nemoc v pouhých 25 letech. Jeho boj s Japonci trval celých 5 let.

Třetí a čtvrtý verš obsahují shodně po dvou osobnostech, chronologicky seřazených. Jako první je v polovině třetího verše zmíněn Lin Shaomao. Lin Shaomao je přízvisko, v písni je použito jeho rodové jméno Miaosheng (苗生). Verš zní: Miaosheng vyrazí nad vrcholky mraků (*biâo-tshenn tshìng hûn-tíng* 苗生衝雲頂). Stoupání může ztělesňovat obrazný vzestup duše nebo také prestiže. Té měl Lin Shaomao za svého života dostatek, byl

úspěšným obchodníkem v Pingdongu (屏東) na Jihozápadě Taiwanu. Na začátku japonské nadvlády mu však bylo nařízeno rozpustit svůj majetek. Rozhodl se rozkaz nepřijmout a dokázal postavit armádu o více než dvou tisících vojáků, z nichž přes tisíc byli etnický Hanové (Hakka i Hoklo), zbytek tvořili místní domorodí válečníci z kmene Paiwan (*Paiwanzu* 排灣族). V roce 1897, po tom, co proběhl výše popsany Yunlinský masakr, se vydal na sever přepadat japonské patroly. Mezi taiwanskými obyvateli měl Lin Shaomao dobrou pověst, jeho vojsko napadalo výhradně Japonce, o zisk se pak dělil s místními, kteří mu za to poskytovali úkryt. Podobně jako v případě Ke Tiehua, vzpoura Lin Shaomaa ztroskotala na zdánlivém příměří. V roce 1899 mu taktéž byla nabídnuta mírová smlouva s výhodnými podmínkami, které přijal. V roce 1902 japonská vojska pod záminkou, že se zde rozšířila nakažlivá nemoc obklíčila vesnici Houpi (*Houbi* 後壁), která spadala pod správu Lin Shaomaa. Potom, co se Lin vydal vesnici ochránit, stalo se mu toto místo osudným. Zemřel na střelná zranění 30. 5. 1902 jako poslední ze tří protijaponských hrdinů (vzbouřenců). Protijaponských povstání bylo více, všechna však, stejně jako tato tři největší, byla potlačena. Situace na ostrově se postupně uklidnila poté, co se ustálily japonské reformy infrastruktury, japonská vláda se však po celou dobu své existence musela potýkat různými druhy nepokojů ze strany obyvatelstva (zvláště domorodých kmenů), např. incident Tapani (1915) či incident Wushe (1930). V další části si rozebereme další tři osobnosti, zmíněné v refrénu, tentokrát z období o 50 let později, tedy období Bílého teroru.

V druhé polovině třetího verše, který zní: „Wenyi zarytě bojuje (*Bûn-gē tàu bú-gē* 文毅鬥武藝)“, je zmíněn Liao Wenyi. Narodil se roku 1910 v rodině generála, který bojoval společně s Ke Tiehuem. Navzdory jeho rodinnému zázemí i bojovému umění, zmíněným v textu písně však sám sklony k válečnictví nezdědil, dal se na dráhu intelektuála, prvního, který (společně se svým bratrem Liao Wenkuem [廖文奎]) v dobách Bílého teroru propagoval svobodu a rovnoprávnost všech lidí, žijících na Taiwanu. Studoval chemické inženýrství v USA, na univerzitách v Michiganu a v Ohio, kde roku 1935 obdržel doktorát. Poté působil jako učitel na univerzitě v provincii Zhejiang (浙江) na čínské pevnině, měl

tedy přehled o tom, co se děje na západě i na východě. Z jeho rozhodnutí jít studovat na čínskou pevninu můžeme vidět, že se s ní cítil být více spjatý než s Japonskem. V roce 1946 s bratrem založil časopis Předvoj (*Qianfeng* 前鋒), ve kterém kritizovali politiku guvernéra Taiwanu Chen Yiho (陳億) a změny ve společnosti po příchodu KMT na Taiwan. V roce 1947, když proběhl incident 28. února, Liao Wenyi se svým bratrem byli v Šanghaji, kde se o incidentu dozvěděli z novin. Požadovali vyšetření případu a nahrazení Chen Yiho. Jejich požadavky však vyvolaly silnou reakci ze strany KMT vlády. Brzy poté se (opět z novin) dozvěděli, že jsou obviněni z podílu na „spiknutí“ 228. Teprve tehdy se Liao Wenyi doopravdy přiklonil k myšlence nezávislého Taiwanu. Liao Wenyi zůstal v zahraničí a snažil se založit hnutí, které by bylo schopné osvobodit Taiwan ze zahraničí. Nepovedlo se mu to však ani v Hongkongu ani následně v Japonsku. Poté, co mu vláda KMT hrozila zkonfiskováním majetku, se v roce 1965 vrátil na Taiwan a svůj dlouhý boj za svobodu Taiwanu vzdal. Díky amnestii od Čankajška mohl žít na svobodě, byl však pod dohledem tajné policie. Liao Wenyi zemřel roku 1986, rok předtím, než skončilo stanné právo a společnost se začala rychle demokratizovat.

Předposlední zmiňovanou osobností v refrénu je také jedna z vůdčích osobností hnutí za svobodný Taiwan Huang Zhaotang (黃昭堂). Jeho jméno je zašifrované v první polovině čtvrtého verše ve dvou paralelních čtyřznakových spojeních: Spravedlivý řád se majestátně tyčí, nebeský řád září (*gī-lí tông-tông thian-lí tsiau-tsiau* 義理堂堂 天理昭昭). V reduplikovaných slabikách „majestátní (*tangtang* 堂堂)“ a „zářit (*zhaozhao* 昭昭)“ nalezneme první a druhý znak z jeho jména. Huang Zhaotang se narodil v roce 1932, tedy o generaci později než výše zmíněný Liao Wenyi. V době Incidentu 28. února byl jeho otec členem taiwanské komise pro vyřešení incidentu (*er er ba shijian chuli weizuanhui* 228 事件處理委員會), proto byl odmalička zvyklý na kontroly tajnou policií (jednou byl i zbit). Jeho otec musel důstojníky tajné policie uplatit, aby se vyhnul popravě. Po dokončení bakalářského studia se vydal do Japonska studovat magisterské studium mezinárodních vztahů. V Japonsku také v roce 1959 založil Unii mladých za svobodný Taiwan (*Taiwan*

qingnian duli lianmeng 台灣青年獨立聯盟), která se v roce 1970 spojila s dalšími organizacemi na Taiwanu v Mezinárodní unii svobodného Taiwanu (*Taiwan duli jianguo lianmeng* 台灣獨立建國聯盟). V těchto organizacích se účastnil zápasu o demokracii na Taiwanu. Tyto organizace se uchýlovaly k extrémním činům, jako byl například výše zmíněný případ atentátu na Chiang Ching-kuo či sebeupálení Zheng Nanronga⁵⁰. Huang Zhaotang zemřel až v roce 2011, dožil se tedy toho, o co usiloval.

Jako poslední je v refrénu zmíněn Shiming, žijící legenda taiwanského národního emancipačního hnutí a boje za nezávislost. Shiming je tím, kdo v první větě písně zpívá „Taiwanské národní cítění (Tai-uan bin-tsok tsu-gi 台灣民族主義),“ větu ze stejnojmenné písně, kterou sám složil ve svých osmdesáti letech. Shiming považuje všechny obyvatele Taiwanu za jeden národní celek bez ohledu na původ, etnikum, rasu či odlišné kulturní prvky, který sjednocuje sdílené území ostrova. Shiming (tai. *Su Beng*), vlastním jménem Shi Chaohui (施朝暉), který se stal jedním z největších zastánců myšlenky taiwanského národa, se narodil roku 1918. Vystudoval historii v Japonsku na univerzitě Waseda, kde ho zaujal marxismus a socialismus. Přestože v Japonsku studoval, měl silný odpor k japonské okupaci Taiwanu. V době druhé čínsko-japonské války (1937-45) tedy pomáhal čínským komunistům na severovýchodě Číny, kteří se taktéž stavěli proti japonské okupaci. Po skončení války ho však komunismus zklamal, když viděl, jak: „V době čínské komunistické pozemkové reformy ... nejen že sebrali statkáři území, ale dokonce ho zabili ...“⁵¹ Jako takový pro něj byl komunismus nepřijatelný systém pro jeho domov, proto se jím přestal zabývat. Po vypuknutí Bílého teroru Shiming usoudil, že ani vláda KMT není pro Taiwan přijatelná, proto začal propagovat suverenitu Taiwanu. Jako disident musel utéct do Japonska, kde si otevřel obchod s knedlíčky, v roce 1962 pak dopsal japonskou verzi své knihy s názvem „400 let historie Taiwanců (*Taiwanren sibainian shi* 台灣人四百年史), která představuje první dílo mapující dějiny Taiwanu. V roce 1968 pak vydal i čínskou verzi. Knihu napsal jako reakci na fakt, že Taiwanci sami vědí málo své

⁵⁰ Viz skladba Ressurrection Pyre

⁵¹ z: <https://disp.cc/b/163-9bNh>

vlastní historii. Také se mu postavil historickému narativu KMT, který byl povinně šířen mezi taiwanskými obyvateli od základního vzdělání a představoval jediný oficiálně tolerovaný pohled na dějiny Taiwanu.

Kromě práce na psaní této knihy Shiming také inicioval několik hnutí a zakládal organizace, podporující svobodný Taiwan, spoustu jich také peněženě podporoval. V době Bílého teroru se zúčastnil plánování atentátů na Čankajška i Chiang Ching-kuo, všechny byly však odhaleny a skončily neúspěchem. V roce 1993, již v pokročilém věku, se Shiming vrátil na Taiwan, i v současnosti se objevuje na veřejnosti jako zastánce suverenity Taiwanu (měl proslov i v legislativním yuanu v době Slunečnicového hnutí). Ve druhé části čtvrtého verše refénu se zpívá: “Historie jasně ukazuje pravdu (dosl. co je černé a co bílé): (*lîk-sú-bîng hik-péh* 歷史明黑白)”.

V historických narážkách, jimiž je protkán refrén, se jasně ozývá hlavní motiv písně, tedy vzpoura proti cizímu útlaku. I s nasazením vlastního života, s použitím různých metod (založených na síle i intelektu). Refrén nám také prozrazuje, že boj osuverenitu a hledání taiwanské identity není pouze bojem jedné generace, ale dlouhodobým procesem, který se neustále opakuje (stejně, jako se opakuje násilí, proti kterému se bouří Taiwanci – hlavní téma alba). V refrénu je také vidět zájem Freddyho Lima o taiwanskou historii, kterou zpracovává v kontextu narativu taiwanského hnutí za svobodu. Nyní si, již stručněji, rozebereme další důležité aspekty písně, které staví emocionální most k refrénu.

Hudba i text první sloky především vytvářejí atmosféru (déšť mlha), paralelně k ní je psána i sloka poslední, společně si je rozebereme níže. Mísí se v ní vztek a smutek nad neustálým útlakem, ať pod japonskou koloniální nadvládou nebo pod vládou KMT, a touha po změně a odhodlání: „Nekonečný útlak, vraždění bez konce (*sòo-pah-nî-ê ap-pik, lîng-tî bē-suah* 數百年的壓迫凌遲袂煞). (2.verš): „Překonat překážky, utvořit stát (*kiânn-kuè khám-khiát, khì-tsō kok-ka* 行過坎坷起造國家) (4.verš).

Na to navazuje krátká sloka, kde se pouze opakuje: „Nová republika, nový stát (*sin kiong-ho, sin kok-ka* 新共和, 新國家)”. Tímto způsobem píseň dostává jednoznačné politické vyznění, vyjadřuje přání skoncovat s útlakem, a to formou nového státu.

Zachování naděje v srdcích osobností boje za nezávislost Taiwanu, projevuje verš v další části: „Vize/duch dne, kdy přijde osvobození (*tshut-thâu-thinn-ê khi-phik* 出頭天的氣魄).

Následuje předrefrén, který nám sděluje, co všechno jsou ti, co touží po novém státě, ochotni obětovat. Všechny čtyři verše mají stejnou první polovinu: „Pro vybudování republiky všech ... (*uî tióh ta-ke-ê kiōng-hô*...為著大家的共和...)”. Druhá část je pak věnovaná prokázání determinace těchto „rebelů“, zajímavá je např. druhá část třetího verše, která předkládá to, co následně potvrzuje refrén, tedy fakt, že vzpoura není otázkou pouze jedné generace: „...projevujeme generace po generaci stejnou srdceryvnost (... *lán tãi-tãi kâng sim-kuann* ...咱代代全心肝)”.

Následuje refrén, který přechází do klasicky heavy metalového sóla kytarového sóla ve stylu např. Iron Maiden. Po skončení sóla následuje repetice refrénu.

V poslední části se píseň vrací do první sloky, ovšem s několika změnami, které zásadně mění výpověď v prvních dvou ze čtyř veršů. Hněv a smutek první sloky se změní v naději na lepší budoucnost pro další generace: „Útlak po staletí, umírání bez konce (*sòo-pah-nî-ê ap-pik, lîng-tî bē-suah* 數百年的壓迫 凌遲袂煞)“, proti čemuž se staví: „Budoucnost synů a vnuků je otevřený oceán(*kiánn-sun-ê tsiân-tôo hái-iûnn khui-khuah* 囝孫的前途 海洋開闊)”. Je zde tedy vidět motiv změny, ten však musíme chápat v konextu motivu věčného cyklu prostupujícího celým albem. Není tedy jasně řečeno, zda se tato naděje a úsilí někdy změní v realitu.

4.8 Rage of My Sword 大械鬥 (Hněv mého meče / Velký konflikt)

Tématem páté skladby je, jak už název naznačuje, velký konflikt, konkrétně jde o různá povstání v době qingské nadvlády a jejich důvody. Ve skladbě jsou zmíněny především tzv.

„Tři velká lidová povstání (*San da minbian shijian* 三大民變事件)”. Tato povstání se všechna odehrávala v době, kdy byl ostrov pod vládou dynastie Qing, v rozmezí od začátku 18. století do poloviny 19. století. Vůdci těchto povstání byli (chronologicky) Zhu Yigui (朱一貴), Lin Shuangwen (林爽文) a Dai Chaochun (戴潮春).

Zhu Yigui se připravil na Taiwan z provincie Fujian a živil se jako pasák kachen, proto je v písni nazýván jako „Kachní král (*ah-bo-ong* 鴨母王)”. Povstání, které vedl, se odehrálo v roce 1721, vzniklo jako odpověď na vykořisťování lokálními úředníky, částečně způsobené zhoršující se ekonomickou situací na pevninské Číně. Zhu Yigui žil v oblasti Fengshan, nedaleko od Tainanu, kterou měl pod kontrolou jistý Wang Zhen, který si svými tvrdými metodami při výběru daní zneprátelil značnou část obyvatelstva (Rubinstein 2007, 113). Zhu Yigui, který měl mezi obyvateli naopak dobré jméno, spolu s několika dalšími naplánoval povstání a stal se jeho vůdcem. Po tom, co přepadl základnu v blízkém Gangshanu (岡山), se spojil se s lídrem zbojnických ozbrojených sil Hakka Du Junyíngem (杜君英) a v rozsahu tří měsíců se jim podařilo obsadit Tainan, převzít vládu nad jižní polovinou ostrova a vyhnat qingské úředníky do Fujianu. 3. května Se Zhu Yigui prohlásil králem, dal si jméno Král Renesance (*Zhongxing Wang* 中興王) a éru své vlády nazval érou „Věčného míru (*Yonghe* 永和). Jeho rivalita s Du Junyíngem však způsobila, že brzy po obsazení Tainanu se začaly objevovat trhliny ve spojení, které přerostly v otevřený boj mezi příslušníky etnika Hakka a fujianskými účastníky povstání. Povstání bylo nakonec potlačeno, když 16. 6. 1721 na ostrov dorazily qingské posily a samozvaný král byl zajat a následně popraven, zbytek jeho rebelů byl také dopaden.⁵² Du Junyíng, který uprchl do hor, se vzdal 10. září. Jedno z největších povstání v dobách mandžuské dynastie tedy netrvalo ani půl roku. Jeho příčina tkví ve špatné organizované byrokratické správě a výše zmíněnému přehnanému vykořisťování, které dovádělo lid ke krajním řešením tak, jak se píše i v textu písni *Rage of My Sword*.

⁵² Při dopadení hanských rebelů pomáhali i Hakkové, kteří při povstání utvořili protiqingské milice, po zajmutí Chu Yi-kueie se však přidali na stranu dynastie pod přízviskem „loajalisté“ (Rubinstein 2007, 114).

Druhé povstání, které je ve skladbě zmíněno, se odehrálo o zhruba půl století později, v roce 1786. Jeho hlavním strůjcem je Lin Shuangwen, člen bohatého klanu Linů, kteří se na Taiwanu usídlili v oblasti Zhanghua (彰化). Povstání vzniklo jako reakce na uvěznění jeho otce, pod záštitou mingského loajalismu. Do povstání byla zapojena tzv. Společnost Nebe a Země (*tiandihui* 天地會), organizace založená ve Fujianu, odporující Qingům, používající hesla jako „Odporovat dynastii Qing, znovu nastolit dynastii Ming (*fanqingfuming* 反清復明)”. Lin Shuangwen byl od roku 1784 jedním z členů této tajné společnosti, společně s Zhuang Datianem (壯大田), vůdcem tajné společnosti v oblasti Fengshan (stejně oblasti, kde začal povstání Zhu Yigui), začali odporovat qingské přítomnosti. Povstání se rozrostlo a vyvolalo rozruch po celém ostrově. Zúčastnilo se ho přes 300 000 povstalců, což z něho dělá největší povstání v době qingské nadvlády na Taiwanu. Stejně jako v předchozím případě bylo povstání povzbuzeno vykořisťováním lidí a přehnaně vysokými daněmi, díky tomu, že se tentokrát na stranu rebelů přidali i někteří s důležitými pozicemi, se však rozrostlo do větších rozměrů. Císař Qianlong (乾隆) tedy vyslal armádu o 20 000 mužích, aby dostali ostrov zpět pod qingskou nadvládu. Státní úředník Fu Kang'an (福康安) a konzul Hailancha (海蘭察), kteří byli pověřeni vedením mise, svou práci vykonali a 10. 2. 1788 byl Lin Shuangwen zajat a popraven. Tak skončilo největší protiqingské povstání na Taiwanu.

Poslední ze tří incidentů, zmiňovaných v písni se odehrál v letech 1862-1865, což z něj dělá nejdéle trvající povstání. Jedná se o incident Dai Chaochun (*Dai Chaochun shijian* 戴潮春事件), zvaný také incident Dai Wansheng (*Dai Wansheng shijian* 戴萬生事件). Jedním ze základních podnětů je opět aktivita Společnost nebe a země, v povstání ale figurovalo více tajných společností, často vzájemně propojených, např. Společnost osmi diagramů (*baguahui* 八卦會)⁵³, jejímž vůdcem byl Dai Wansheng a jejíž členové společně s majiteli pozemků ve střední části Taiwanu zorganizovali vzpouru proti qingské nadvládě. Z důvodu povstání Taipingů, probíhajícího na pevnině, byla qingská armáda vyčerpaná, nebyla tedy

⁵³ V době největšího rozkvětu měla společnost přes 10 000 členů (Rubinstein 2007, 158).

schopná dostatečně odpovědět na vzpouru na Taiwanu. Jedním z hlavních aktérů v tomto incidentu byl Lin Wenchu (林文察), stejně jako Lin Shuangwen, člen prominentního klanu Linů z Wufengu. Díky jeho vojenským úspěchům při službě na pevnině, v boji proti výše zmíněným Taipingům nabyl vysokého postu, v jedné době dokonce postu velitele fujianských vojsk (nejvyšší titul, kterého Taiwanec dosáhl v době qingské nadvlády). V roce 1862, kdy Lin Wenchu bojoval na pevnině, propuklo na Taiwanu povstání, vedené Tai Chao-chunem a jeho starším bratrem Tai Wan-shengem, kteří také pocházeli z bohatého klanu ve středním Taiwanu. Povstání bylo zorganizováno poté, co qingská vláda zakázala aktivitu tajných společností, jejichž vliv nebezpečně rostl. Díky podpoře těchto tajných společností a mnoha vlivných domácností se však povstání opět rozrostlo do velkých rozměrů, většina qingských vysokých úředníků na ostrově byla zajata a popravena. Vůdci povstání se prohlásili Severním, Jižním, Západním a Východním králem (*beiwang, nanwang, xiwang, dongwang* 北王, 南王, 西王, 東王).⁵⁴ V roce 1863 se Lin Wenchu dozvěděl, že Wu-feng, jeho rodiště, bylo napadeno rebely. Ještě téhož roku se vrátil na Taiwan a Tai Wan-shenga porazil. Díky počtu zapojených a vlivu tajných společností však vzpoura pokračovala až do roku 1865. O těchto událostech se v písni zpívá:

„Kachní král (Zhu Yigui) sedí na trůně v paláci Mazu; sláva mému císaři, vlajky řádu by měly být věrné spravedlivému lidu, vše je utlačováno.

Ah-bó-ông ting-ke tai-thian-āu

鴨母王登基大天后宮

Bān-suè ngô hông

萬歲吾皇

Vládce přirozeného řádu (Lin Shuangwen) vede společnost nebe a země, prohlašuje se králem; nabitý chrabrostí

sūn-thian bîng-tsú thinn-tē-huē tshing ông

順天盟主天地會稱王

gōo-tsáp-bān bú-ióng

五十萬武勇

⁵⁴ Severní král: Hong Cong (洪欉); Jižní král: Lin Richeng (林日成) Západní král: Chen Nong (陳弄). Východním králem byl Tai Chao-chun, který se celým jménem nazval Velký maršál a král na Východě (*Dongwang dayuanshuai* 東往大元帥). Titul velkého maršála používal v předchozím povstání i Lin Shuangwen.

Osm diagramů s Wanshengem se dělají východnímu králi (Dai Chaochun) generály;
znamení nebeské vlády.

pat-kuà Bān-senn tsoh tang-ông tãi-tsiòng

八卦萬生作東王大將

tian-hû-lâng-ìn

天符人應

Vlajky spravedlivosti by měly být udělené spravedlivým, ze všech stran jsou utlačováni

kî-gī ìn pó-tiong tui gī-kong-bîn

旌義應褒忠封義民公

tìn-siâ sì-hng

鎮邪四方”.

Další historické souvislosti písňě popíšeme v rámci interpretace celého textu.

První sloka je napsána z pohledu „spravedlivého lidu (*yimin* 義民),“ který se snaží ochránit svůj domov, a to i za pomoci zbraní: „(*to pó tsng-thâu kòo hiong-thóo* 刀保庄頭顧鄉土”.

Struktura druhého úseku sloky je stejná, do textu se však přidává boj proti zkaženým úředníkům: “Meč, zabít zkažené úředníky, rozsekat špinavé pohlaváry, lidé jsou donuceni ke vzpouře (*kiàm tsám tham-kuan phut u-lī bîn-huân-kuan-pik* 劍斬貪官 荆汙吏民反官逼)”. V obou úsecích se opakuje motiv sečné zbraně: nůž (刀), meč (劍), který v kombinaci s veršem „improvizovat (*ing-piàn-suí-ki* 應變隨機)“ značí přizpůsobivost i násilné situaci.

Po této sloce o třech povstáních následuje komplikovaná pasáž, která se zabývá dalším aspektem „velkého konfliktu“ na Taiwanu v období dynastie Qing. Jde o konflikty náboženské a kulturní. První verš: „Qingshui Zushi válčí s Kaizhang Shengwangem (*tshing-tsuí tsóo-su tsiân khai-tsióng siânn-ông* 清水祖師 戰 開漳聖王)“ značí náboženské konflikty mezi stoupenci Shimizu (také nazývan Qingshui Zushi [清水祖師]), božstva, kterého vzývali v oblasti Quanzhou, a stoupenci Kaizhang Shengwanga (開漳聖王), což bylo božstvo přichozích z Zhangzhou. Druhý verš pokračuje v náboženském konfliktu, tentokrát mezi následovníky božstva Guanyin (觀音媽), tedy Buddhy Avalokitéšvary, a bohyní Mazu (媽祖婆), tehdy propagovanou Qingy, která je na Taiwanu velmi populární

dodnes. Další dva verše následují s dalšími božstvy, jako např. Tři horští králové (*Sanshan guowang* 三山國王), oblíbené mezi Hakka. Sloka vyjadřuje konflikty mezi jednotlivými skupinami obyvatel na Taiwanu. Můžeme tedy vidět, že kromě povstání proti dynastii Qing byly na ostrově časté i konflikty lokální.

Následujícím úsekem je refrén, ve kterém je opět vidět téma vzpoury, tentokrát také jisté „volání do boje“. Autor textu Freddy Lim uvádí, co všechno by se mělo změnit, v prvním verši vyzývá „spravedlivý lid,“ aby „usiloval o nastolení vlastních pravidel (*tāi-lip ka-kui* 大立家規)“ a „omezil moc vládce (*kiông-kiàn ông-khuân* 強建王權)“. V dalších verších refrénu je vidět motiv sjednocení rozpolcených skupin, zesílené opakujícím se výrazem „Se mnou... (*suî-guá... 隨我...*)“, např. „Udeřte se mnou do válečných bubnů „(*tsiàn-kóo suî-guá luî* 戰鼓 隨我擂)“ či „změňte se mnou historii (*lik-sú suî-guá kái* 歷史隨我改)“. Všechny tyto výrazy vycházejí z předchozích slok, týkají se tedy povstání, kulturních a náboženských konfliktů.

Poté následuje hudebně nejtvrďší úsek písně, kdy Freddy Lim vykřikuje jednotlivé špatnosti, které konflikty zapříčiňují: „Proti zákonu, zradit nebesa, neposlouchat božstvo, rekrutovat partnery (*óng-huat gik-thinn ngóo-sîn tsiau-thua-tsù* 枉法 逆天 忤神 招拖注)“.

Historické pozadí skladby *Rage of My Sword* tedy poukazuje na fakt, že v době qingské nadvlády se moc téměř neustále dostávala do rukou lokálních klanů, které nebyly ochotny podřídit se útlaku, a proto svůj hněv projevovaly skrze častá povstání. Navíc samotné obyvatelstvo Taiwanu bylo nejednotné, existovala spousta nesvárů, které přerůstaly v ozbrojené konflikty. Tuto dobu lze popsat úslovím „Jednou za tři roky menší vzpoura, jednou za pět let velký chaos (*Sannian yi xiao fan, wunian yi da luan* 三年一小反,五年一大亂).⁵⁵

⁵⁵ Z představení akustického alba : <https://www.kkbox.com/tw/tc/album/TSCRUC3UJNjazU0FKBI10091-index.html>

4.9 Between Silence and Death 亡命關 (Mezi tichem a smrtí /Zavření v exilu)

Historický základ šesté skladby je v taiyuanském incidentu (*Taiyuan shijian* 泰源事件). V roce 1970 bylo v nápravném zařízení v Taiyuanu, městě, ležícím na východním pobřeží Taiwanu, několik politických vězňů, kteří naplánovali převrat a realizaci taiwanské nezávislosti. Tento incident je spojen se jmény šesti iniciátorů: Jiang Bingxing (江炳興), Zheng Jinhe (鄭金河), Chen Liang (陳良), Zhen Tianzeng (詹天增), Zheng Zhengcheng (鄭正成) a Xie Dongrong (謝東榮). Dokázali přesvědčit přes 50 hlídačů a část poblíž žijících domorodců k povstání. Plán byl proveden 8. 2. 1970, vězni však byli přistiženi důstojníkem, který zraněný dokázal dát vědět ostatním srážným o útěku. Vězni uprchli do hor, do 23. 2. byli ovšem všichni dostiženi. Nejprve si uvedeme důvody uvěznění těchto šesti strůjců povstání.

Xie Dongrong se dostal do Taiyuanského nápravného zařízení poněkud kuriózním způsobem. Když sloužil v armádě, na toaletě napsal: „Armáda je lidová komuna, musíme být trpěliví (*Jundui shi renmin gongshe, dajia yao rennai* 軍隊是人民公社, 大家要忍耐)”. Byl odsouzen za „psaní podněcujících slov“ na 4 roky.

Jiang Bingxing se již od střední školy pohyboval v různých hnutích za svobodu Taiwanu. Se spolužákem Wu Junhuiem (吳俊輝) založili v Taichungu tzv. Autonomní nadaci (*Zizhi huzhuhui* 自治互助會), poté se spojili s Asijskou aliancí (*Yaxiya tongmeng* 亞細亞同盟), založenou v Kaohsiungu. Vznikla tak Unie za taiwanskou svobodu (*Taiwan duli lianmeng* 台灣獨立聯盟). Po dokončení střední školy Jiang Bingxing nastoupil na vojenskou akademii v Kaohsiungu, kde pokračoval v plánování převratu. Unie za taiwanskou svobodu však byla kvůli úniku informací odhalena. To mělo za následek uvěznění veškerých jejích členů. Tak se v roce 1962 dostal Jiang Bingxing do taiyuanského nápravného zařízení.

Zbylí čtyři iniciátoři byli součástí telekomunikační (Zhan Tianzeng) a pojiždné (Zheng Zhengcheng, Chen Liang, Zheng Jinhe) armádní divize. Tito iniciátoři se podíleli na tzv. Su

Dongqiho případu. Su Dongqi plánoval ozbrojené povstání za pomoci armádních sil, byl však odhalen a většina účastníků plánu byla uvězněna. Iniciátoři taiyuanského povstání byli posláni za mříže na více než 10 let.

Povstání by nebylo možné, kdyby se členové taiyuanského nápravného zařízení neúčastnili veřejných prací v okolí věznice. Iniciátoři povstání tedy měli jistý vliv na okolní obyvatele, např. domorodce, žijící na východě Taiwanu. Mnoho strážců věznice bylo také narozeno na Taiwanu, nebylo tedy pro ně těžké nalézt sympatie vůči vězňům, odsouzeným za činnost na podporu nezávislého Taiwanu. V roce 1964 začal Zheng Jinhe plánovat povstání a útěk z vězení. Postupně se k němu připojovalo více vězňů i někteří strážníci a okolní obyvatelé. V roce 1970 nabyl plán dostatečných rozměrů, proto se iniciátoři rozhodli ho uskutečnit. Součástí plánu bylo vzbouřit se při výkonu veřejných prací, následně osvobodit další vězně a s pomocí více než sto dvaceti přívrženců obsadit místní rozhlasovou stanici. Skrze rozhlas chtěli iniciátoři vysílat do celého světa, dát všem vědět o situaci na Taiwanu, svolat Taiwance v zahraničí a vytvořit odboj proti autoritářské vládě KMT. 8. 2. 1970 se plán uskutečnil, nebyl však úspěšný. Jeden ze seržantů věznice, který byl během incidentu zraněn, stačil před smrtí dát personálu ve vězení vědět o situaci, která nastala. Vězení se proto uzavřelo a nebylo možné osvobodit ostatní vězně. Iniciátoři se ocitli v početní nevýhodě, jejich plán nebylo možné dovést do konce. Nezbyvalo jim tedy, než s pomocí strážných, kteří byli ochotni jim pomoci, uprchnout do hor. Vláda ovšem do oblasti vyslala jednotky a do dvou týdnů byli všichni iniciátoři povstání nalezeni a opět uvězněni. Ze šesti to byl pouze Zheng Zhengcheng, který se vyhnul verdiktu trestu smrti. Tak skončil Taiyuanský incident. Informace o případu díky cenzuře zůstaly dlouho utajeny, proto je tento incident jedním z historicky méně známých, ne však méně důležitých. Text skladby kromě tématu vzpoury vyjadřuje také strach a smutek, jak můžeme vidět hned u prvního verše: „Mihotající se tmavý stín, rychlejší a rychlejší, stále nás sleduje (*siám-sih ê oo-iánn, jú-lâi-jú-kín, put-sî siong-suî* 閃爍的烏影愈來愈緊不時相隨)”. Tento pocit plíživého strachu se opakuje v samostatném verši, navazujícím na první dvojverší: „blíž a blíž (*jú-lâi-jú-kīn* 愈來愈近)”.

Následující dva úseky dvojverší můžeme interpretovat dvěma různými způsoby. Může zobrazovat pocity vězňů při pracích vně věznice, při plánování útěku. Také je však možné, že tyto pocity jsou z doby po útěku do hor. Tuto nejednoznačnost můžeme pozorovat v prvním verši: „Vidíme jasně, slyšíme a radíme se, všechno se zdá být nepřítelem, udržet morálku, udržet střizlivost, dnem i nocí (*khàn hun-bîng thiann tsim-tsiok tsháu-bák-kai-ping, thêguân-khì pó tshing-tshénn* 看分明聽斟酌草木皆兵, 提元氣保清醒無暝無日)“.

Navazující refrén pak eskaluje pocit nervozity a nebezpečí: „Brodíme se přes lesy a hory, kráčíme temnou cestou, pronásledování, hra na schovávanou (*phò san-lîm kuè àm-lōo tsáu-sio-jiok bih-sio-tshuē* 破山林 過暗路 走相逐 覷相揣)“. Část „kráčíme temnou cestou“ může naznačovat pochyby vězňů kvůli zabíjení strážných. Ve druhé interpretaci se tato část týká temných nocí, strávených v horách.

V následujícím dvojverší se objevuje smutek nad beznadějnou situací: “Krok za krokem jdeme cestou beznaděje (*tsit-pōo-tsit-pōo kiānn bô-bāng-ê lōo* 一步一步 行無望的路)“.

Další dvojverší nám z pohledu vězňů ukazuje jejich důvod, jejich ospravedlnění situace a jisté odhodlání, které kontrastuje s předchozími úseky písně. Stále je zde však vidět smutek, jako hlavní motiv skladby: „Přežít či zemřít, není jiné cesty, být zavřený za to nestojí, bratři se vydají rozdílnými cestami, nikdy se již neuvidí (*生死走無路 這關袂得過 兄弟拆分途 永遠免再會*). Druhá část dvojverší také může odkazovat na rozdílný osud iniciátorů incidentu (pět čekala smrt, Zheng Zhengcheng jako jediný přežil).

Text druhého refrénu se liší od prvního, rozdíl je vidět ve čtvrtém verši. V prvním refrénu čtvrtý verš zaznamenává temnotu prostředí v kontrastu se stavem mysli: „Útesy zahalují celou hlavu i obličej, mysl mi bláznivě spaluje celé tělo (*khàm kui-thâu koh kui-bîn, guá sim hué-tóh muá-sian kông* 崁規頭閣掩規面 我心火著滿身狂)“. Ve druhém refrénu je čtvrtý verš nabitý zoufalstvím z neúspěchu: “Nemůžu dýchat a nemám se kam vrátit, vstanu či nevstanu, stejně mě chytí (*tshuán-bô-khuì koh thè-bô-uī , guá khiā bē-tsāi liáh-bē-tiānn* 喘無氣閣退無位 我倚袂在掠袂定)“.

Skladba *Between Silence and Death* je pravděpodobně nejmelancholičtější skladbou celého alba, je zde stále však vidět téma vzpoury, která se však mísí s pocity deprese a beznaděje, způsobené nespravedlností a křivdou, kterou vězni cítili. Končí sólem na dvoustrunné erhu, které podtrhuje pocit smutku z celé písně.

4.10 Ressurrection Pyre 火薰時代 (Hranice vzkříšení / Éra kouře a ohně)

Sedmá skladba v sobě nese téma znovuzrození v podobě bájného fénixe blízkovýchodní mytologie. Historický základ má píseň totiž v osobě Cheng Nan-junga (*Zheng Nanrong* 鄭南榕), prodemokratického aktivisty a redaktora, který se 7. 4. v roce 1989 na protest proti autoritářskému režimu KMT upálil ve své pracovně v Taipeii.

Cheng Nan-jung se narodil v roce 1947, tedy roce, ve kterém se odehrál incident 28. února, na začátku Bílého teroru. Jeho otec i matka pracovali v továrně na recyklovaný papír. Většinu dětství strávil ve městě Yilan (宜蘭) na severu Taiwanu, kde se při jeho studiích projevovaly sklony ke genialitě. Kvůli zhoršující se finanční situaci se rozhodl studovat perspektivní obor inženýrství na univerzitě Cheng-kung (*Chenggong daxue* 成功大學) v Tainanu. Po roce však studium ukončil, místo toho se rozhodl studovat filozofii na universitě Fu-jen (*Furen daxue* 輔仁大學) v Taipeii. Po prvním roce přestoupil na Národní taiwanskou universitu (*Guoli Taiwan Daxue* 國立台灣大學). Jelikož však začal projevovat své prodemokratické postoje, KMT ho nenechala obor dostudovat. Díky svým postojům Cheng Nan-jung dlouho nebyl schopen najít stálou práci. Až v roce 1981 se mu podařilo získat práci jako redaktor. O tři roky později pak založil týdeník Čas svobody (*Ziyou shidai zhoukan* 自由時代周刊) a stal se jeho šéfredaktorem. Týdeník se zabýval otázkami svobodného Taiwanu a tématy, které byly v dobách autoritářské vlády KMT tabu. Z této pozice Cheng Nan-jung usiloval o „stoprocentní svobodu“ (*Zhengqu baifenzhibaide ziyou* 爭取百分之百的自由). Na tomto týdeníku se podílelo mnoho osobností z hnutí nestraníků Dangwai (黨外), např. pozdější prezident Cen Shui-bian (陳水扁). Zheng Nanrong často

měnil jméno časopisu, aby předešel případným omezením ze strany KMT.⁵⁶Vždy ponechal slovo „éra“ a vyměnil zbývající výraz. Tato přejmenování vždy probíhala stejným procesem, zachovalo se slovo „éra“ a slovo „svoboda“ se měnilo, např. „Éra názoru lidu (*kong-lūn sî-tāi* 公論時代). Stejným způsobem je pojmenována i skladba: spojíme-li název týdeníku s událostí sebeupálení jeho šéfredaktora, vznikne nám podklad pro název této skladby, tzn., nahradíme-li slovo „svoboda (*ziyou* 自由)“ slovy „kouř a oheň (*huoxun* 火薰).

Roku 1986 byl Cheng Nan-jung jedním z hlavních strůjců akce 5. května (*wu yu jiu xingdong* 519 行動), která předznamenala zrušení stanného práva v následujícím roce. Tehdy byl Cheng Nan-jung poprvé uvězněn, jím založený týdeník však stále vycházel. Po svém propuštění z vězení v roce 1987 začal pracovat na projektu, zvaném „Návrh na novou ústavu Taiwanu (*Taiwan xin xianfa cao'an* 台灣新憲法草案). Tento návrh pak 10. 12. 1988 (v den svátku lidských práv) vytiskl ve svém týdeníku. Ve stejný měsíc byl týdeník zrušen. Na začátku roku 1989 pak Cheng Nan-jung obdržel pozvání k soudu. Nedostavil se však, proto do jeho kanceláře v taipejské čtvrti Zhongshan (中山) byla 7. 4. 1989 v ranních hodinách vyslána policie, aby ho přivedla k výslechu. Cheng Nan-jung policejní jednotku nepustil dovnitř. Zatímco se jednotka snažila prorazit dveře, zamkl se ve své kanceláři a zapálil předem připravené zásoby petroleje. Následoval výbuch, při němž Cheng Nan-jung ve svých 41 letech zemřel. Jeho sebeupálení je jedním ze symbolů konce období útlaku KMT vůči lidem, propagujícím demokratizaci Taiwanu.

Skladbau otevírá zvuk škrtnutí zapalovače. Následuje čtyřverší, ve kterém se mísí popis cenzury (*bûn-jī-gák* 文字獄) s výčtem názvů, které týdeník Čas svobody používal, aby se vyhnul cenzuře: „Obrana! Náзор lidu! Otevřená debata! Svoboda! (*Han-uê! Kong-lūn! Tsenn-bîng! tsū-iû!* 捍衛！公論！爭鳴！自由). Výčet názvů pak pokračuje i v navazujícím dvojverší, celkem je použito 22 názvů.

⁵⁶ Kompletní seznam jmen na webu:

http://www.nylon.org.tw/main/index.php?option=com_content&view=article&id=115&Itemid=40

Následují dvě sloky, obě čtyřverší, které používají metodu kladů a záporů pro zdůraznění pocitu aktivního vzdoru: „Toto je bitevní pole, není to základna (*Tsia-sī tsiàn-tiûnn m̄-sī ki-tē* 遮是戰場 毋是基地)”. Objevuje se zde také motiv ohně, který prostupuje celou skladbou: „Nepálím kadidlo, nestojím o památku (*bók-sio-huinn m̄-bián kì-liām* 莫燒香 毋免紀念)”. V tomto verši Freddy Lim vysvětluje, že Cen Nan-jung nestál ani o hrdinství ani o to, aby si ho lidé pamatovali. Důležitější pro něj bylo, aby jeho vzpoura proti režimu splnila účel, tedy posunula Taiwan blíže k demokracii. Tato skromnost je vyjádřena také ve verši „Jsem válečník, ne hrdina (*guá-sī tsiàn-sū m̄-sī uí-lâng* 我是戰士 毋是偉人)”. Po kytarovém riffu následuje krátká pasáž: „Bojovat celým srdcem! Bojovat celým srdcem! (*uân-tsuân tsiàn-tàu! Uân-tsuân tsiàn-tàu* 全元戰鬥！全元戰鬥)”. Tyto čtyři znaky také odkazují na jedno ze jmen týdeníku: „Éra boje (*tsiàn-tàu sī-tāi* 戰鬥時代)”. Další dvojverší vyjadřuje validitu Cheng Nan-jungova činu, jeho důležitost pro změnu v taiwanském vládním systému: „Otočím kormidlem této doby, zapálím oheň svobody (*sī-tāi-ê lûn, guá lâi sak tsū-iû-ê hué, gû-á lâi tiám* 時代的輪 我來揀 自由的火 我來點).

Píseň kulminuje v refrénu, který je rozdělen na dvě části. V první se dvakrát opakuje dvojverší: „Vzít osud do svých rukou, vyjít vstříc silnému vichru, skrze kouř a oheň se proměnit ve fénixe (*tài-thâu ngiâ siong kông-hong, tsò hué-hun hua hōng-hōng* 帶頭迎向 風 做火薰化鳳凰)”. Je zřejmé, že refrén nám sděluje přímo průběh rána, kdy se Zhen Nanrong upálil. Odhodlání a odvaha („osud do vlastních rukou“, „vstříc silnému vichru“) jsou hlavními motivy této skladby. Fénix, o kterém zde Freddy Lim píše, je bájný pták, který se z popela znovu narodí a Cheng Nan-jung z popela povstane v podobě svobodného Taiwanu. Druhé čtyřverší refrénu ztělesňuje věčnost, opět je zde použit motiv fénixe:

„I kdyby se vypařily mořské vody
(*tō-suàn hái-tsui ē ta* 就算海水會焦

Stín ohně a kouře nezmizí
 (huè-hun-tiong hîng-iánn kat-bē-sán 火薰中形影結袂散)
 I kdyby se rozdrolí kamení
 (tō-suàn tsióh-thâu ē nuā 就算石頭會爛)
 Fénixův stín tu bude navždy
 (hōng-hōng-ê hîng-iánn kat-bē-sán 鳳凰的形影結袂散)”.

Cheng Nan-jung se stal jedním ze symbolů taiwanské demokracie, podobně jako se Jan Palach stal symbolem té české. Jeho zásluhy uznala i prezidentka Tsai Ing-wen, jeho příběh se v posledních letech stává více a více slavným. Zdá se tedy, že analogie s nesmrtelným fénixem je namístě.

4.11 Set Fire to The Island 火燒島 (Zapálit ostrov / Zapálit ostrov)

Stejně jako skladba Between Silence and Death, tato skladba se pojí s věznicí, tentokrát však z pohledu jiných vězňů – členů skupin organizovaného zločinu. Ostrovem v názvu písně se myslí Zelený ostrov (*Lüdao* 綠島), na kterém stojí slavná věznice, kde bylo po dobu trvání stanného práva vězněno přes 20 000 vězňů. Incident násilí na zeleném ostrově (1. 12. 1987) byl důsledkem zvýšené snahy vlády KMT v předchozích letech zastavit organizovaný zločin. Tato snaha byla založena na případě Henryho Liua, taiwanského spisovatele s americkým občanstvím, který psal pod pseudonymem Jiangnan (江南). Údajně v reakci na politickou kritiku Chiang Ching-kuova vláda v roce 1984 naplánovala jeho vraždu. Jejím provedením byl pověřen na pevnině narozený Chen Qili (陳啟禮), vůdce Bambusové unie (*Zhulianbang* 竹聯幫), jedné ze tří největších triád operujících na Taiwanu. Vraždu spolu s několika dalšími členy organizace úspěšně provedl. Konal však v přesvědčení, že Jiangnan spolupracuje s komunistickou stranou Číny, proto, když se dozvěděl, že tato informace je nepravdivá, začal vypovídat o průběhu případu. Jiangnan měl v roce 1984 již americké občanství, případem se tedy začala zabývat i vláda USA. Strach KMT z toho, že si znepřátelí svého největšího mezinárodního spojence, vedl k dalšímu procesu, který byl důvodem násilí na Zeleném ostrově.

Jelikož vrah amerického občana byl členem triád, taiwanská vláda se rozhodla rázně zakročit proti organizovanému zločinu, aby dokázala snahu napravit napáchané škody. Tento proces se nazýval „Projekt čistka (*Yiqingzhuan'an* 一清專案)”. Jeho součástí bylo uvěznění podezřelých bez řádného soudního procesu. Bylo polapeno mnoho gangsterů, mnohdy i vysokého postavení, bez procesu však nebylo možné prokázat, zda všichni uvěznění byli vinni, stejně tak nebyl vydán verdikt, který by stanovil dobu uvěznění. Vězni byli po skupinách posíláni do různých nápravných zařízení, kde měli podstoupit „převýchovu (*guanxun* 管訓)“. Ti nejdůležitější byli posláni na Zelený ostrov, z jehož věznice, díky odlehle lokaci a obklopení mořem, téměř nebylo možné utéct. Podle tehdejších pravidel tato „převýchova“ trvala nanejvýš tři roky, vězni tedy předpokládali, že v roce 1987 budou propuštěni. Vláda však po třech letech vydala prohlášení, ve kterém stanovila, že toto pravidlo tří let se nevztahuje na „Projekt čistka”. Poté, co vězni obdrželi tuto informaci, začali se bouřit. První věznicí, kde nastala tato reakce, byla Yanwanská věznice (*Yanwan jianyu* 岩灣監獄) poblíž města Taidong na východě Taiwanu. Tři vězni zde začali držet hladovku. To vládě stačilo k tomu, aby do věznice vyslala jednotku, která je měla převést do věznice s větší ostrahou, tedy na Zelený ostrov. Poté, co byli vězni vrtulníkem převezeni, rozšířili zprávy o násilí, které na nich bylo způsobeno. Tak začal incident na Zeleném ostrově. Hlavní charakteristikou tohoto incidentu bylo zapalování přikrývek, stolů a dalších hořlavin, které byly ve věznici. Proto skladba dostal jméno Zapálit ostrov. Jelikož byli ve věznici pro stranu nebezpeční političtí zločinci i vysoko postavení členové zločineckých organizací (např. výše zmíněný Cen Qili), vyslala vláda čtyři jednotky speciálních sil, aby násilí potlačila. Výsledkem bylo 8 mrtvých a mnoho zraněných. Incident byl vládou utajen do doby, než si jeden z vězňů, jménem Yang Dengkui (楊登魁) s pomocí cihly sám zlomil ruku, čímž se mu podařilo dostat zpět na Taiwan kvůli léčbě. Tajně s sebou přivezl vzkazy ostatních vězňů. Tak se zprávy o incidentu dostaly na veřejnost. Vláda KMT pak pod nátlakem národních i mezinárodních organizací pro lidská práva (nesouhlasily s násilím ani s uvězněním bez soudního procesu) začala propouštět vězně na svobodu. Někteří z nich se poté stali hrdiny mezi svými. Jiní, jako například Luo Fuzhu (羅福助), líder kriminální organizace Nebeská aliance

(*Tiandaomeng* 天道盟), se dostali do politiky. Tato skladba nám ukazuje, že násilí se nevyhýbá dobrým ani špatným, stejně tak dobří i špatní se proti němu bouří.

V textu je dominantní refrén, který má dvě rozdílné části. První se skládá ze čtyř veršů s pravidelnou skladbou:

„Bratři! Zvedněme ruce!

(*hiann-tī ! Kip siang-tshiú giáh-khí-lâi* 兄弟！給雙手擡起來)

Bratři! Dejme průchod odvaze!

(*hiann-tī ! Kip íong-khì tián-tshut-lâi* 兄弟！給勇氣展出來)

Bratři! Roztrhejme nepřátele!

(*hiann-tī ! Kip tik-ì king-tshut-lâi* 兄弟！給敵意弓出來)

Bratři! Vypusťme náš vnitřní oheň!

(*hiann-tī ! Kip hué-khì tháu-tshut-lâi* 兄弟！給火氣散出來)“.

Slovo bratři odkazuje ke kriminálním organizacím, kde je toto oslovení často používáno mezi členy. Stejně jako v předchozí písni zde figuruje motiv ohně, ne však jako symbol spravedlnosti a znovuzrození, ale jako symbol hněvu a pomsty. V porovnání se skladbou *Between Silence and Death*, která se též týkala vězňů, můžeme vidět značný rozdíl. Zde vězni nemají pochyby, skladba jako taková nemá nádech smutku. Dávají plný průchod svému „vnitřnímu ohni,“ tedy hněvu nad nastalou situací.

Druhou část refrénu zpívá Cai Zhennan (蔡振南), taiwanský populární zpěvák, který si prošel vězením. Druhá část refrénu není tak impulzivní, jako ta předchozí, staccato se mění v dlouhé tóny, které lépe podtrhují zpěv:

„Ze všech stran kouř, postupně se mění v nový život

(*siau-ian sì-khí tsūn-tsūn sin sènn-miā* 硝煙四起陣陣新生命)

Přes nebe i zem, překonat železnou síť

(*tshing thinn-tē tshiau-uát thih-bāng*

衝天地超越鐵網)

krev v celém těle mi hoří

(*kui sin-khu-ê hueh tsóng-ē ka-kī ta*

規身軀的血 總會家已焦)

Roztáhnout paže, zvítězit nad panikou

(*siang-tshiú thián-khui tsiàn-sing kiann-hiānn* 雙手展開 戰勝驚惶”).

Tento refrén vyjadřuje kromě odhodlání (které je častým motivem v refrénech) také určitou radost z boje („krev v celém těle hoří“), potažmo vítězství, pevnou víru ve vyplnění se snu („překonat železnou síť“). Obě části refrénu zachovávají zmatek, který se na ostrově odehrál.

Text první sloky se v písni později opakuje s několika změnami. V první (před refrénem) jsou představené motivy, které zdůrazňují odlehlost a kontrolu: „železné stěny, dveře, které se nedají otevřít (*thih-piah* 鐵壁 ; *bûn phah-bē-khai* 門拍袂開)“, doktrína (*kàu-tiâu* 教條), která „zcela paralyzuje (*uân-tsuân-ê bâ-pi* 完全的麻痺)“. Tyto jsou v druhé (po refrénu) zachovány, okolnosti a prostředí jsou však jiné: „železné stěny jsou proraženy (*kip lònghonnh-khai* 給搥乎開)“, „doktrína je rozbita (*Thiah-khui kàu-tiâu* 拆開教條)“. První sloka tedy popisuje stav před incidentem. Její druhá verze pak stav při incidentu.

Refrén se také opakuje, po posledním refrénu zazní věta: „Vezměme si násilím zpět naši svobodu (*kiap-huê lán-ê tsū-iû* 劫回咱的自由)“, čímž se vracíme k jednomu z motivů, procházejících celým albem. Tato skladba, plná hněvu a násilí, ukazuje, že každý bez ohledu na zázemí či minulost má právo a možnost bojovat za svoji svobodu.

4.12 Defenders of Bú-tik Palace 暮沉武德殿 (Obránci chrámu Bú-tik /

Skladba, ve které album vrcholí, popisuje ty z Taiwanců, kteří byli utlačováni krutou vládou a jejich protiútok. Má dva videoklipy, k metalové i k akustické verzi. Skladba nemá pevné historické pozadí, je lyricky založená, téměř univerzálně použitelná v jakýchkoliv historických souvislostech. Videoklip k akustické písni je zasazen do doby

Bílého teroru, metalový videoklip nemá určený čas, chronologicky jím proplouvá až do dnešní doby.

Metalová verze videoklipu je založená na bojovém umění. Skupina podstoupila dvouměsíční trénink, aby byli členové schopni natočit bojové scény. Každý z členů má vlastní techniku: Freddy Lim používá jako zbraň rychlost těla a pěsti, Doris Yeh má jako zbraň basketbalu, CJ Kao je zobrazen jako nadlidsky silný, Jesse Liu používá tradičně bojové techniky, zakládající se na využití síly protivníka a Dani Wang dvě dýky typu sai. Členové jsou vyobrazeni v boji proti několika různým skupinám nepřátel. Mezi ně patří hodnostáři dynastie Qing, japonští vojenští důstojníci, tajná policie KMT a nakonec speciální policejní jednotky se štíty s logem KMT. V průběhu videoklipu se zdá, že obtížnost boje se zvyšuje, až je nakonec skupina obklíčená bezpočtem policistů. Ve videoklipu je také několikrát záběr na mrtvá těla. S každou smrtí nepřítelů mrtvých těl přibývá. Na konci videoklipu, v posledním záběru, jsou mrtvých tisíce. Obrazem je vyjádřeno, jak nikdy nekončící cyklus vzpoury koreluje s cyklem smrti, zároveň podtrhuje roli násilí, které často smrtí končí. Téměř celý videoklip je natočen v temném prostředí, během noci v paláci Bú-tik. Na konci videoklipu se potom boj přesune vně, dává tak prostor k zobrazení většího počtu nepřátel.

Videoklip k akustické verzi nám poskytuje naprosto jinou perspektivu. Oproti abstraktnímu zápasu metalové verze se zde příběh výrazněji uplatňuje zřetelně rozeznatelný příběh. V hlavní roli vystupuje mladý novomanželský pár na konci 40. let, který je nazírán retrospektivně, pohledem postarší ženy. Muž i žena působí intelektuálně, žena čte knihu, muž píše zápisky. Potom, co jednoho dne žena usne, objeví se nečekaná návštěva, která odvede muže k výslechu. Žena, která se vzbudí, nemůže než bezmocně sledovat, jak je její partner odveden pryč. Po krátkém výslechu je muž se dvěma dalšími odveden k tunelu, kde jsou všichni tři popraveni. Následuje návrat do přítomnosti, kde se postarší žena (postarší i mladá žena jsou tatáž osoba) účastní koncertu skupiny Chthonic. Vítá ji vřelý potlesk a projevy úcty ze strany diváků. Zjeví se jí její partner, vypadající stále stejně a následuje

pomyslné setkání dvou dlouho rozdělených. Na konci videoklipu je zobrazen tunel, u kterého byla provedeny popravy. Na konci tunelu svítí jasné světlo, symbol klidu a naděje.

V textu je několik zásadních míst, která na sebe poutají pozornost. V první sloce se Freddy věnuje destrukci, která je součástí vzpoury, kdy se „Místnosti hroutí, mosty se topí, vše živé má strach. (*tshù pang kiô sìm tsiòng-sing tshuah* 厝崩 橋斷 眾生掣)“. V druhém hlasu se v kontrastu s destrukcí objevuje odvaha Taiwanců, kteří „se vzpřímenou hlavou a vypnutou hrudí pevně stojí (*giáh-tháu bīn-tsiànnkhiā-honnh tsāi* 擡頭面正倚乎在)“.

Zobrazuje to jejich připravenost postavit se každému nepříteli. Další verš : „Hromy, blesky, temná obloha (*Tân-luî sih-nah thinn oo-im* 霆雷 爍爍 天烏陰)“ skrze přírodní jevy podtrhuje bouřlivost hněvu a vzpoury v temné, těžké situaci. Toto prostředí je také zobrazené v metalové verzi videoklipu. V kontrastu s temnotou je další verš: „Ničivý oheň, zvuk střel, diktatura (*phàu-hué tshìng-siann tók-tshâi-tsiá* 砲火 銃聲 獨裁者)“, ve kterém se objevuje motiv násilného útaku, zužujícího ostrov po staletí. Další verš prvního hlasu nás přivádí do magické roviny: „zlo, pach mrtvol, démoni (*siâ-khì si-tshàu môo-sîn-á* 邪氣 屍臭 魔神仔)“.

Následující úsek má částečně dějovou strukturu. Je zpíván z pohledu člověka, který je rozpolcen, neví, na jakou stranu se přidat. V prvním verši : „Kdo je ten, co mi včera ve snu šeptal do ucha (*Tsa-mê bāng-tiong kin-siann-sè-sueh sī siānn-lāng* 昨暝夢中 輕聲細說是誰人)“ se dozvídáme o krizi identity, kterou tento člověk prožívá. Tato krize je umocněná v akustické verzi, kde na verš ve druhém hlase navazuje řečnická otázka: „Jsem to snad já? *Kām sī guá?* 敢是我?).“ Druhý verš: „V dnešním neklidném světě se mění vláda každou zimu (*tann-jit luān-sè kái-tiāuuānn-tāi sī ták-tsit-tang* 今日亂世 改朝換代是逐一冬)“ je konstatování neustálého boje, ne nepodobné skladbě *Rage of My Sword*. Ve třetím verši se dozvídáme více o situaci: „Vně paláce Wude jsou nepřátelé, nevím, komu se mám zavázat (*bú-tik-tiān guātik guá put-bīng tuì-tsuî lâi hāu-tiong* 武德殿外 敵我不明對誰來效忠)“. Podstatou tohoto verše je ona již předtím zmíněná rozpolcenost, neschopnost rozhodnout se,

na kterou stranu se přidat. Důvodem je nejistota ohledně vlastní identity, způsobená častými změnami vlády. Do paralely s palácem Wude je ve čtvrtém verši postaven chrám Sing-ling (*Xinglingsi* 醒靈寺), tedy chrám Probuzených duší, odkazující na poslední píseň předchozího alba Takasago Army jménem Quell the Souls in the Sing-ling Temple (*Zhenpo Xinglingsi* 鎮魂醒靈寺). Verš zní: Duchové uvnitř chrámu Sing-ling neví, komu se mají zapřísahat (*tshénn-lîng sî-lâi kuí-sîn lân-hun hiòng tsui lâi tsiu-tsuā* 醒靈寺內 鬼神難分向誰來詛誓). Můžeme vidět kontrast znaku pro „vevnitř (*nei* 內)“ a „uvnitř (*wai* 外), které je použito v předchozím verši, což zdůrazňuje, že konflikt se odehrává všude.

Další část je atmosféricky nejtemnější částí skladby. Předěluje část klasicky death metalovou a část melodickou. První verš: „V obraze v zrcadle na stolku je čím dál jasněji vidět skrze oheň a kouř, *giát-kiànn-tâi tshák-bák-kng hué-hun-tiong jú-lâi-jú-bîn* 孽鏡台 鑿目光 火薰中 愈來愈明)“, který nám poskytuje vizuální informace a druhý verš: „Nohy a ruce spoutané, zvuk konfliktu je skrze zmatek slyšet čím dál čistěji (*kha-liâu-tshiú-khàu thua-buâ siann bê-luân-tiong jú-lâi-jú-tshing* 跤鐐手銬 拖磨聲 迷亂中 愈來愈清),“ který přidává sluchové vjemy. Oba verše jsou oba odděleny výkřikem: „Navždy ztraceno (*bān-kiap-put-hók* 萬劫不復)“. Tento výkřik se v písni opakuje několikrát, navozuje určitý smutek. Dá se z něj také odvodit hlavní téma akustického alba, tedy smutek ze ztráty. V anglické verzi je výkřik „navždy ztraceno“ změněn na timeless sentence, tedy vlastní název akustického alba.

Po kytarovém sólu v metalové verzi (během něhož stále zní výkřik „navždy ztraceno“), které uvozuje melodickou část skladby, následují dva verše, o kterých se dá říct, že shrnují podstatu alba:

„Staletí války bez konce, vojenská ctnost je mým životem	
(<i>sòo-pah-nî tsiàn-bē-suah ngóo-puè bútik</i>	數百年 戰袂煞 我輩武德)
miliony lidí neústupně bojují, odvážní jsou neporazitelní	
(<i>tshian-bàn-lâng piànn-bē-thè íong-tsiá bú-tik</i>	千萬人 拚袂退 勇者無敵)“.

V těchto dvou verších je zahrnuta zloba i smutek, odhodlání i zoufalství. Cyklus vzpoury, zahrnující „miliony lidí“, trvající „tisíce let“. Můžeme si všimnout, že je zde použito spojení „vojenská ctnost“, které je zároveň názvem alba. To jen potvrzuje domněnku, že tato část písně je klíčová nejen pro skladbu Defenders of the Bú-tik Palace, ale i pro celé album. Druhou část této skladby považuji za vrcholný moment.

Na tyto dva verše navazuje poslední část textu. Ve zpěvu se v této části k Freddymu Limovi přidává slavná taiwanská zpěvačka Tang Meiyun (唐美雲), která zpívá důležitý verš: „Tisíc let i deset tisíc let (*tshian-nî iā bān-nî* 千年也萬年)”. Tento verš se dá vyložit několika způsoby, jeho podstatou je však nekonečnost, tedy opět cyklus. Na něj navazují další verše, které nám pomáhají odkrýt jeho smysl:

„Má osamělá duše je zde spoutaná
(*Guá koo-hûn í sok-pák tī-tsia tshian-nî iā bān-nî*
我孤魂已束縛佇遮 千年也萬年)

jména v pekelných registrech
(*senn-sí-phōo-ê miâ-jī*
生死簿的名字)

před očima v okamžiku jména v pekelných registrech
(*bák-tsiu tsiân tsít-tsuā-tsít-tsuā senn-sí-phōo-ê miâ-jī*
目睷前一逝一逝 生死簿的名字)”.

Spoutání duše značí bezvýchodnost situace, jména v pekelných registrech pak nespočet mrtvých. Z toho můžeme vyvodit, že nezáleží na tom, zda cyklus vzpoury a násilí, ztráty a smrti trvá tisíc, nebo i deset tisíc let. Je to daný fakt a jako takový nezmizí. Můžeme však proti němu bojovat, jak je ukázáno v albu Wude, stejně jako ve videoklipu k této skladbě. V pozdějším opakování se ještě objevuje slovní hříčka na čtyřslabičné slovní spojení: „Ti, co jsou lidští, nemají nepřátele (*jîn-tsiá bū-tik* 仁者無敵)”. Freddy Lim využil podobné výslovnosti názvu alba a do textu vložil: „Ti, co jsou lidští, mají vojenskou ctnost (*jîn-tsiá-*

bú-tik 仁者武德)”. Tím textu, plnému násilí a zloby, dal nový smysl, a sice lidskost. V konečném momentu písni se melodický metal, podtrhovaný housličkami erhu, mění do zvuku měsíční loutny a posledního výkřiku „tisíc let i deset tisíc let!”.

4.13 Akustické album

Podrobná analýza akustické verze přesahuje rámec této bakalářské práce, a proto se dotkneme jen nejdůležitějších významových posunů. Jak už bylo řečeno, akustické album *Timeless Sentence* nemá jako hlavní téma vzpouru a násilí, ale smutek a ztrátu. To skupině umožnilo reorganizovat písni, předělat je do akustické podoby a dát jim nový význam. V albu se objevuje také několik písni z alba *Takasago Army*. Společně tvoří sadu jedenácti melancholických písni. Ty, stejně jako metalové album *Bú-tik*, vrcholí písni *Defenders of the Bú-tik Temple*, k jejíž akustické verzi byl natočen videoklip, popsáný v kapitole 4.9. V této části si popíšeme několik základních změn, které se alba týkají. Kromě na první pohled jasné změny žánru je několik písni zkrácených, konkrétně *Sail into the Sunset's Fire* a *Between Silence and Death*. První jmenovaná píseň uzavírá album. Byl použit pouze refrén, ruch a cinkání skla nám napovídá, že děj se odehrává v krčmě. Tato akustická verze tedy skladbu plně přetransformovala v píseň námořnickou. Jelikož je skladba na konci alba, slouží jako odlehčení od těžkých témat předchozích písni. Skladba *Between Silence and Death*, která je na pořadí jako čtvrtá, byla též zkrácena. Freddy Lim vynětím určitých úseků textu docílil toho, že akustická verze stále obsahuje smutek a strach, avšak ne zlobu a násilí.

Tradiční nástroje se v albu stále objevují, elektrickou kytaru však nahradila akustická, stejně tak je akustická i baskytara. Akustické album nemá anglickou verzi, kromě dvou veršů ve skladbě *Supreme Pain for the Tyrant* (Let me stand up like a Taiwanese, only justice will bring you peace), které jsou záměrně anglické, je album v taiwanštině. Objevuje se zde i japonština, když na pozadí jedné z písni zní kapitulační proslov císaře Hirohita za 2. světové války.

5 Závěr

V závěru si shrneme, jak skupina Chthonic ve své tvorbě pojímá otázku taiwanské identity z hlediska kulturního, politického, historického. Práce se nesnaží určit taiwanskou identitu jako takovou, pouze nabízí ucelený pohled na možnosti, které se naskýtají skrze názory obyvatel Taiwanu, stejně tak, jako mezinárodních pozorovatelů. Freddy Lim v albu Bú-tik pojímá dějiny Taiwanu z hlediska důležitých událostí pro vývoj a formování taiwanské národní identity, album je psáno z pohledu stoupců nezávislosti Taiwanu. Nejedná se tedy o dílo, kde jsou dějiny přehledně a chronologicky zpracované. Historické události Freddy Lim použil k zobrazení Taiwanu jako neustále utlačovaného vnější silou, zároveň projevuje pocity vzpoury proti útlaku. Tato vzpoura může mít i násilnou podobu. Smýšlení skupiny Chthonic o identitě taiwanského národa můžeme vidět na volbě jazyka (taiwanština), hudebních nástrojů (různého původu, nejen taiwanské) nebo tématech ve videoklipech. Takto zpracované album nachází největší ohlasy u mladých stoupců taiwanizace (*bentuhua* 本土化). Použité emoce smutku ze ztráty v nich vyvolávají soucit s oběťmi násilí v minulosti, emoce vzteku pak mobilizují k boji za nezávislost.

Popularita Alba Bú-tik a stejně tak i předchozí tvorba skupiny Chthonic jednoznačně pomohly Freddymu Limovi v jeho volební kampani. Nelze také zapřít podobnost jeho názorů a názorů Slunečnicového hnutí, jehož účastníci a podporovatelé tvořili velkou část jeho voličů. Skupina Chthonic tak přispěla k popularizaci žánru metalu na Taiwanu a stala se jedním ze symbolů ochrany lidských práv a boje za taiwanskou nezávislost.

Album Bú-tik zaznamenalo ohlasy na Taiwanu i ve světě. Jednoznačně bylo jedním z faktorů, které pomohly Freddymu Limovi vyhrát ve volbách. Jeho široký historický rozsah společně s poutavými příběhy, se kterými se lidé mohou ztotožnit, rozšířil domácí základnu fanoušků, potencionálních voličů. Píseň Defenders of the Bú-tik Palace zazněla v metalové verzi i v několika veřejných televizních programech, což je další celosvětový úspěch, jelikož metalové písně se v hlavním vysílání objevuje jen zřídka. Album Timeless Sentence, jehož původní cíl byl dotknout se posluchačů, kteří neholdují metalové

muzice, splnilo svůj účel. Skrze něj si noví fanoušci dokázali lépe představit, oč skupina usiluje, proto se pro ně staly stravitelnější i metalové skladby.

Historie Taiwanu byla za autoritářské vlády KMT velmi citlivým tématem. Její zkoumání prochází dodnes změnami, chvílemi se stále považuje za choulostivé téma, ačkoli se vzrůstající kvalitou akademického prostředí na Taiwanu se tato tendence postupně snižuje, spousta věcí, která dříve byla tabu, se nyní otevírá k diskuzi a těší se oblibě vzdělanců. Incident 28. února je jedním z takových témat.

Otázka identity Taiwanců se nedá jasně zodpovědět. Stejně tak se nedá jednoznačně vyřešit otázka taiwanské suverenity. Je však jasné, že Taiwan je připraven o těchto otázkách diskutovat z mnoha různých směrů. Freddy Lim a skupina Chthonic jeden takový směr zastupují. Skrze svoji hudbu a veřejné vystupování utváří názory určité části obyvatelstva, zejména přispívají k nárůstu zájmu mládeže o politické dění na ostrově i mimo něj. Bez ohledu na to, zda s jejich názory souhlasíme či naopak, nemůžeme skupině upřít jednu vlastnost, a sice vytrvalost. Freddy Lim v 90. letech skupinu založil, aby se mohl vyjádřit skrze hudbu, kterou má rád (politicky i emocionálně). Morální, politické a společenské hodnoty v jeho textech jsou konzistentní od začátku po současnost. Toto je nepochybně jeden z klíčů k úspěchu skupiny i Freddyho Lima samotného. Na otázku, zda působení skupiny Chthonic zasáhne do dění na ostrově, jakým způsobem se změní rovnováha sil, můžeme nalézt jistou odpověď pouze v budoucnosti. Už teď je však jasné, že z hlediska celosvětového úspěchu je Freddy Lim významnou a jedinečnou osobností. Taiwanská identita se stále transformuje (Chang 2012, 11), v historii se pohled na ni často mění. Budoucnost nám ukáže, zda se Taiwan změní tak, jak si skupina Freddy Lim a skupina Chthonic představují.

6 Prameny a literatura

Prameny:

閃靈《暮沉武德殿(民謠)》幕後花絮 (Shanling 《Muchen Wudedian (minyao)》 muhou gushi) CHTHONIC- behind the scene(acoustic MV). In: *Youtube* [online]. 23. 01. 2015.

Dostupné z: <https://www.youtube.com/watch?v=X2R5COFCOLY> (Navštíveno 28. 8. 2017)

20151126 新聞挖挖哇 Freddy 林昶佐與 Doris 葉湘怡 (Xinwen Wawawa Freddy Lin Changzuo yu Doris Ye Xiangyi). 26. 11. 2015. In: *Youtube* [online]. 29. 11. 2015. Dostupné z: <https://www.youtube.com/watch?v=JF987P2b5hw> (Navštíveno 28. 8. 2017)

Chthonic. Bú-tik. 墨鏡歌詞王 (Mojing geciwang) [online]. Dostupné na:

<http://mojim.com/tw100812x9.htm> (Navštíveno 28. 8. 2017)

<http://www.darklyrics.com/lyrics/chthonic/butik.html#2> (Navštíveno 30. 10. 2017)

每個小選擇如何大大影響你的人生 | 林昶佐 (Meige xiao xuanze ruhe dada zingxiang ni de rensheng) Freddy Lim | TEDx Taipei. In: *Youtube* [online]. 31. 12. 2015. Dostupné z: <https://www.youtube.com/watch?v=ITxWUu6UcWQ&t=2s> (Navštíveno 14. 3. 2018)

2017.12.24 【台灣演義】閃靈樂團 (【Taiwan yanyi】Shanling yuetuan) | Taiwan

History. In: *Youtube* [online]. 24. 12. 2017. Dostupné z:

https://www.youtube.com/watch?v=BsoR_HxIBKU&t=1397s (Navštíveno 3. 4. 2018)

Behind the scene of Sail into the Sunset's Fire 尼可拉斯 (Nikelasi)MV 花絮 (huaxu). In: *Youtube* [online]. 22. 5. 2013. Dostupné z:

<https://www.youtube.com/watch?v=aC5lf7ObXGk&t=12s> (Navštíveno 3. 4. 2018)

Behind the scene of Supreme Pain for the Tyrant 破夜斬 (Poyezhan) MV 幕後故事 (muhou gushi). In: *Youtube* [online]. 6. 6. 2013. Dostupné z:

<https://www.youtube.com/watch?v=b81Ql9eipSs&t=8s> (Navštíveno 3. 4. 2018)

Behind the scenes of Defenfers of the Bú-tik palace 暮沉武德殿 MV 拍攝幕後 (*Muchen Wudedian* MV *paishe muhou*) In: *Youtube* [online]. 13. 5. 2013. Dostupné z: <https://www.youtube.com/watch?v=cwupPPfkCw0&t=34s>(Navštíveno 3. 4. 2018)

CHTHONIC 閃靈樂團 – 暮沉武德殿 MV (中文字幕) (CHTHONIC *Shanling yuetuan* – *Muchen Wudedian* MV *zhongwen zimu*). In: *Youtube* [online]. 29. 5. 2013. Dostupné z: <https://www.youtube.com/watch?v=NVzmek3PqNs> (Navštíveno 3. 4. 2018)

閃靈, 元千歲 – 暮沉武德殿 (民謠班) [*Shanling, Yuan Qiansui- Muchen Wudedian (minyaoban)*] CHTHONIC – Defenders of Bú-tik Palace Acoustic. In: *Youtube* [online]. 29. 12. 2014. Dostupné z: <https://www.youtube.com/watch?v=cta4ZAwI6rY> (Navštíveno 3. 4. 2018)

In: *Youtube* [online]. 10. 6. 2013. Dostupné z: CHTHONIC - Supreme Pain for the Tyrant -Official Video | 閃靈 破夜斬 (*Shanling Poyezhan*). 10. 6. 2013. Dostupné z: <https://www.youtube.com/watch?v=4jYsu5-TJQ8> (Navštíveno 3. 4. 2018)

CHTHONIC - Sail into the Sunset's Fire Official Video 閃靈-尼可拉斯(台語) MV (*Shanling – Nikelasi [taiyu]*). In: *Youtube* [online]. 24. 5. 2013. Dostupné z: <https://www.youtube.com/watch?v=nH5RuExCVKM> (Navštíveno 3. 4. 2018)

Sekundární literatura:

Chuang, Ya-Chung (2013). *Democracy on trial: social movements and cultural politics in postauthoritarian Taiwan*. Hong Kong: Chinese University Press.

Rowen, Ian. 2015. „Inside Taiwan's Sunflower Movement: Twenty-Four Days in a Student-Occupied Parliament, and the Future of the Region”. *The Journal of Asian Studies* 74(1):5–21.

Rubinstein, Murray A. (2007) *Taiwan: a new history*. Expanded edition. Armonk, N.Y.: M. E. Sharpe. An East Gate Book.

Schubert, Gunter (2016). *Routledge Handbook of Contemporary Taiwan*. Taylor & Francis Ltd.

Andrade, T. (2004). The Company's Chinese Pirates: How the Dutch East India Company Tried to Lead a Coalition of Pirates to War against China, 1621-1662. *Journal of World History*, 15(4), 415-444. Dostupné z: <http://www.jstor.org/stable/20079290>

Chang, Bi-yu & Klöter, Henning (2012). *Imaging and Imagining Taiwan: Identity representation and cultural politics*. Wiesbaden, Germany: Harrassowitz Verlag, Wiesbaden. (Studia Formosiana, series 8)

Iamarock. 跟大家聊聊閃靈樂團 - 火燒島 (*Gen dajia liaoliao Shanling yuetuan - Huoshaodao*)“. In: *disp.cc* [online] <https://disp.cc/b/163-9h5j> (Navštíveno 10. 4. 2018)

Iamarock. 跟大家聊聊閃靈樂團 - 共和上 (*Gen dajia liaoliao Shanling yuetuan – Gonghe shang*)“. In: *disp.cc* [online] <https://disp.cc/b/163-9bzF> (Navštíveno 3. 4. 2018)

Iamarock. 跟大家聊聊閃靈樂團 - 共和下 (*Gen dajia liaoliao Shanling yuetuan – Gonghe xia*)“. In: *disp.cc* [online] <https://disp.cc/b/163-9bNh> (Navštíveno 3. 4. 2018)

Iamarock. „跟大家聊聊閃靈樂團 - 亡命關 (*Gen dajia liaoliao Shanling yuetuan - Wangmingguan*)“. Dostupné z: <https://disp.cc/b/163-9b5o> In: *disp.cc* [online] (Navštíveno 3. 4. 2018)

Anon. 聽閃靈學台灣史 (*Ting Shanling xue Taiwan shi*). In: *Arts and Law* [online], Dostupné z: <https://artsnlaw.wordpress.com/2015/01/10/聽閃靈學台灣史/> (Navštíveno 8. 4. 2018)

2015.04.26 【台灣演義】 刺蔣案 (2015.04.26 *Taiwan yanyi Jiangci 'an*) | Taiwan History.

In: *Youtube* [online]. 28. 4. 2015. Dostupné z:

<https://www.youtube.com/watch?v=dYQ9QVb1tCk> (Navštíveno 15. 4. 2018)

大綱開場閃靈燒黨旗 (*Dagang kaichang Shanling shao dangqi*). In: *Youtube* [online]. 10.

3. 2012. Dostupné z: https://www.youtube.com/watch?v=rsFh8CA_hdE (navštíveno 2. 5. 2018)

Anon. Political Status of Taiwan. In: *Wikipedia: the free encyclopedia* [online]. San Francisco (CA): Wikimedia Foundation, 2001- [cit. 2018-05-16]. Dostupné z:

https://en.wikipedia.org/wiki/Political_status_of_Taiwan (navštíveno 14. 5. 2018)

Anon. Taiwanese Hokkien. In: *Wikipedia: the free encyclopedia* [online]. San Francisco (CA): Wikimedia Foundation, 2001- [cit. 2018-05-16]. Dostupné z:

https://en.wikipedia.org/wiki/Taiwanese_Hokkien (Navštíveno 18.4. 2018)

CHTHONIC Interview In: *Youtube* [online]. 26. 8. 2014. Dostupné z:

<https://www.youtube.com/watch?v=2SZxPyTPYec> (Navštíveno 15. 4. 2018)

Finney, Graham. „Freddy Lim Interview; ChthoniC Frontman and Taiwanese Politician Discusses Donald Trump, China, and the Dalai Lama”. In: *Puregrainaudio* [online], 6. 12. 2016. Dostupné z:

<http://puregrainaudio.com/interviews/freddy-lim-interview-chthonic-frontman-and-taiwanese-politician-discusses-donald-trump-china-and-the-dalai-lama>

(Navštíveno 14. 5. 2018)

Anon. „客語環境營造立委訴諸國家語言政策 (*Keyu huanjing yingzao liwei suzhu guojia yuyan zhengce*)“. In: *HakkaTV* [online], 1. 8. 2016. Dostupné z:

<http://www.hakkatv.org.tw/news/142203> (Navštíveno 18. 4. 2018)

Neil Z. Yeung. „AllMusic Review“ *AllMusic* [online], Dostupné z:
<https://www.allmusic.com/album/bù-tik-mw0002541903> (Navštíveno 15. 4. 2018)

CHTHONIC. „Unlimited Taiwan“ In: *Genius* [online], Dostupné z:
<https://genius.com/Chthonic-unlimited-taiwan-lyrics> (Navštíveno 5. 4. 2018)

人民作主的新政治 (*Renmin zuozhu de xin zhengzhi*). *New power party* [online], Dostupné
z: <https://www.newpowerparty.tw/pages/人民作主的新政治> (Navštíveno 18. 4. 2018)